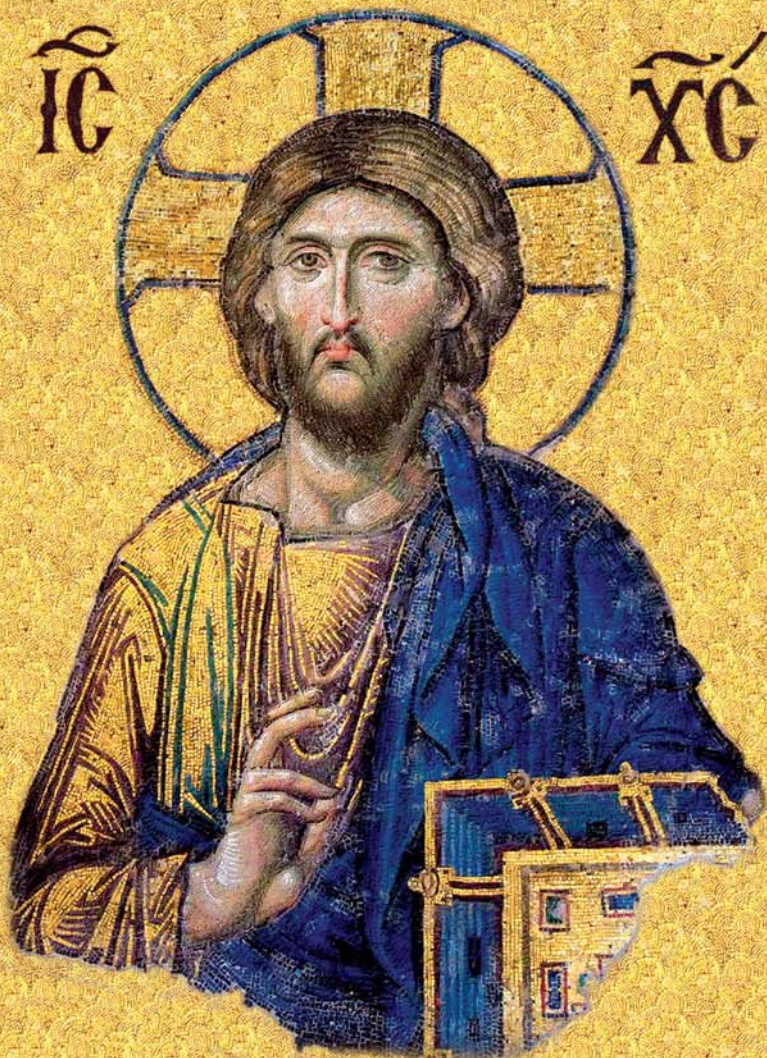

ΆΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ

ἍΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΑΝΑΡΩΑΣ ΜΟΝΗΣ
ΑΓΙΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ ΚΑΙ ΙΟΥΣΤΙΝΗΣ ΦΥΛΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

ISSN 1108-4030

Περιεχόμενα

- Ὁ Διαχρονικὸς Διδάσκαλος τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεώς μας
Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἄγιορείτης, ἱ Ἐπισκόπου Γαρδικίου Κλήμεντος 345
- Βαπτίσεις ἑτεροδόξων ἀπὸ τὴν Πολωνία 347
- Ἑορταὶ καὶ Πανηγύρεις 348
- Ἀπὸ τὰ Θαύματα τοῦ Ὁσίου Θεοδοσίου τοῦ Νέου 350
- Ποιμαντικὴ Ἐπίσκεψις στὴν Ὁρθόδοξη Γεωργία 351
- Ἡ Πανήγυρις τῆς ἱ. Μονῆς Ἁγίας Παρασκευῆς Ἀχαρνῶν 354
- Προσκύνημα στὴν Βουλγαρία καὶ τὴν Κωνσταντινούπολι 356
- Ἡ Πανήγυρις τῆς Ἁγίας Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου στὸν Βατῶντα Εὐβοίας 360
- Ἐπίσκεψις στοὺς Ὁρθοδόξους τῆς Βραζιλίας τῆς Ἀδελφῆς ΡΟΕΔ 361
- Ἐπίσκεψις Ἀγάπης στὶς Φυλακὲς Μαλανδρίνου Φωκίδος 363
- Ὁ Ἱεροδιάκονος Χριστοφόρος ὁ Ἡσυχαστὴς ἀπὸ τὴν Σκήτη τῆς Σύχλας 364
- Εἶπε Γέρον - Τὰ κύρια πάθη: θυμὸς καὶ ἐπιθυμία 368
- Νέες Ἐκδόσεις καὶ Παραγωγές: CD-Θεοτοκάριον, Ἡμεροδείκτης 2010

Φωτογραφία ἐξωφύλλου:

Ἰησοῦς Χριστός, ἀπὸ τὸ περίφημο Ψηφιδωτὸ τῆς Δεήσεως τοῦ ΙΒ΄ αἰ.
στὴν Ἁγία-Σοφία στὴν Κωνσταντινούπολι.

Φωτογραφία ὀπισθοφύλλου:

Ἡ Ἁγία-Σοφία στὴν Κωνσταντινούπολι.

ΑΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Ἐκδίδεται τῇ εὐλογία καὶ φροντίδι τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς,
Πατρὸς δὲ καὶ Καθηγουμένου τῆς Ἱεράς Μονῆς, κ. ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ

- Ἰδιοκτῆτης: Ἱερά Μονὴ Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς. • Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Γαρδικίου Κλήμης. • Συντάσσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς. • Τηλέφωνο ἱ. Μονῆς: 210 2411380. • Telefax: 210 2411080.
- E-mail: Kyprianos@synodinresistance.org • Ἰστοσελίδα στὸ Διαδίκτυο: www. synodinresistance.org
- Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου: Κ. Κουκουδάκης, Ζωοδόχου Πηγῆς 91, τηλ.: 210 6461660. • Ἐπιστολαὶ καὶ προαιρετικαὶ εἰσφοραὶ νὰ ἀποστέλλωνται εἰς ἱ. Μονὴν Ἁγίου Κυπριανοῦ, Τ. Θ. 46006 - 13310 ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ.

Ὁ Διαχρονικὸς Διδάσκαλος τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεώς μας Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἄγιορείτης

† Ἐπισκόπου Γαρδικίου Κλήμεντος

ΠΙΝ ἀπὸ 200 ἀκριβῶς χρόνια, τὸ ξημέρωμα τῆς 14ης Ἰουλίου τοῦ 1809, ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ στὸ Ἅγιον Ὅρος ἕνας ὄντως Πολυεδρικός Ἀδάμας τῆς Χάριτος, ὁ μέγας καὶ ἀσίγαστος Διδάσκαλος τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τοῦ Γένους μας Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἄγιορείτης, σὲ ἡλικία μόλις 60 ἐτῶν.

Πρόκειται γιὰ ἕναν χαρισματικὸ Διδάσκαλο, ὁ ὁποῖος εὐεργέτησε καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ εὐεργετῇ Μοναχοὺς καὶ Λαϊκοὺς, ἐφ' ὅσον μᾶς καθιστᾷ προσιτὸ τὸ ἀπόσταγμα τῆς Ἄγιοπατερικῆς σοφίας ἐργῶ καὶ λόγῳ.

Κάθε Διδάσκαλος πρῶτα διδάσκεται. Ἔτσι καὶ ὁ Ἅγιός μας, ὁ γνωστὸς ὡς Νικόλαος Καλλιθούρτζης πού γεννήθηκε στὴν Νάξο τὸ 1749, διδάχθηκε τὰ γράμματα σὲ Σχολὴ στὸ νησί του καὶ ἀργότερα στὴν Εὐαγγελικὴ Σχολὴ τῆς Σμύρνης. Ἡ ἐκπληκτικὴ οὐξύνοια, φιλομάθεια, ἐπιμέλεια καὶ ἡ ἀπέραντη μνήμη του, κατέστησαν σὲ σύντομο χρονικὸ διάστημα κτῆμα του ἀναφαίρετο τὴν κλασσικὴ παιδεία.

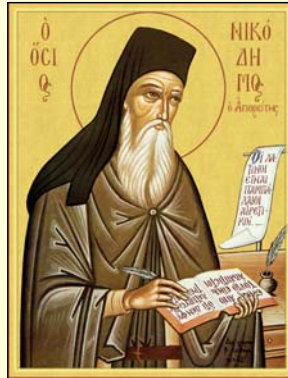
Καὶ ἐνῶ σὲ ἡλικία 26 ἐτῶν εἶναι Γραμματεὺς τοῦ Ἐπισκόπου στὸ νησί του, μὲ διαγραφόμενο ἕνα λαμπρὸ ἐκκλησιαστικὸ μέλλον, τότε ἀκριβῶς εἶναι πού ἀρχίζει νὰ διδάσκεται τὴν ὄντως κατὰ Χριστὸν Φιλοσοφία. Γνωρίζεται μὲ τοὺς καταφυγόντας στὸ νησί του

Ἄγιορείτες Πατέρες Γρηγόριο, Νήφωνα καὶ Ἀρσένιο καὶ ἐρχεται μέσῳ αὐτῶν σὲ ἄμεση ἐπαφή μὲ τὴν ἱερὰ ἐργασία τῆς νήψεως καὶ τῆς ἀδιαλείπτου προσευχῆς. Ἡ θεοδιψητικὴ καρδιά του ἀναφλέγεται ἀπὸ τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ καταφεύγει στὴν Ὑδρα, στοὺς ἐξορίστους «Κολλυβάδες» ἐξ Ἁγίου Ὁρους Ἅγιο Μακάριο πρῶην Κορίνθου καὶ Γέροντα Σίλβεστρο, προκειμένου νὰ πῆι Ὑδρῶ Ζῶν. Ἀπὸ αὐτοὺς μυεῖται στὸ νόημα τῆς γνησίας Ἐκκλησιαστικῆς Παραδόσεως καὶ τῆς ἀληθινῆς ἡσυχαστικῆς καὶ εὐχαριστιακῆς ζωῆς.

Ὁ μελλοντικὸς Διδάσκαλος πλέον δὲν συγκρατεῖται. Καταφεύγει τὸ 1775 στὸν ἱερὸν Ἄθωνα, στὸ Περιδῶλι τῆς Πανα-

γίας, γιὰ νὰ συνδυάσῃ -στὸ Κοινόδιο τοῦ Διονυσίου ἀρχικά- τὴν καλλιέργεια διὰ τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἔσω ἀνθρώπου, μὲ τὴν Ἄγιοπνευματικὴ κοινωνικότητα διὰ τῆς λατρευτικῆς ἐκκλησιαστικῆς τάξεως.

Καὶ μόλις μετὰ ὀλίγα ἔτη, ὁ διδασκόμενος εἰσέτι Μοναχὸς πλέον Νικόδημος, ἀρχίζει νὰ διδάσκῃ μέσῳ τῆς συγγραφῆς. Κατόπιν προτροπῆς τοῦ Ἁγίου Μακαρίου Κορίνθου, ἐπιμελεῖται τὰ περίφημα κλασσικὰ ἔργα τῆς Ὁρθοδόξου πνευματικότητος: τὴν *Φιλοκαλία*, τὸν *Εὐεργετικὸν* καὶ τὸ *Περί Συνεχοῦς Μεταλήψεως*

† τῶν Ἀχράντων τοῦ Χριστοῦ Μυστηρίων.

Καὶ ἐνῶ ὁ θεῖος Διδάσκαλος διαπρέπει νεώτατος στὴν συγγραφή, ταυτοχρόνως ὑποκαίεται νὰ γίνῃ Διδάκτος Θεοῦ. Καὶ γνωρίζει, ἀπὸ ὅσα ἔχει ἀναγνώσει καὶ ἀπὸ ὅσα ἔχει διδαχθῆ, ὅτι τοῦτο δὲν ἐπιτυγχάνεται εἰμὴ διὰ ἀληθοῦς ὑπακοῆς καὶ νοεράς προσευχῆς. Αὐτὰ τὰ ἐγεύθη, ἀλλὰ ἐπιποθεῖ τὴν ἐντέλεια. Γι' αὐτὸ, ὅταν μαθαίνη ὅτι ὁ ρῶσος Στάρετς Ὁσιος Παῖσιος ὁ Βελιτσκόφσκυ διαλάμπει στὴν Μολδαβία ὡς ἀπλανῆς Γέρων χιλίων Μοναχῶν καὶ Διδάσκαλος τέλειος τῆς Νοεράς Προσευχῆς, σπεύδει μὲ ἀσυγκράτητο ζῆλο εἰς συνάντησίν του, γιὰ νὰ καταριθμηθῆ στὴν ἐκλεκτῆ Συνοδία του καὶ νὰ ἀπολαύσῃ τὴν βιωματικὴ φιλοκαλικὴ σοφία του.

Ὅμως, ἐμποδίζεται στὸ ταξίδι του καὶ ἐπιστρέφει γιὰ ἄσκησι, μελέτη καὶ συγγραφή στὸ Ἁγιώνυμον Ὅρος. Μέσω τοῦ τεραστίου συγγραφικοῦ του ἔργου, τὸ ὁποῖο περιλαμβάνει ἑκατοντάδα γνωστῶν τουλάχιστον πονημάτων, ἐρμηνεύει, θεολογεῖ, ἀγιολογεῖ, ὕμνογραφεῖ, κωδικοποιεῖ, στηλιτεύει τὴν κακοδοξία καὶ μάλιστα τὴν Λατινικὴ, καθοδηγεῖ, νουθετεῖ, διδάσκει...

Γίνεται δὲ πόλος ἔλξεως γιὰ Κληρικούς καὶ λαϊκοὺς. Ἀλλὰ, αὐτὸς ὁ μακάριος ἀδημονεῖ, διότι ἐμποδίζεται στὴν συγγραφή καὶ τὴν νοερά προσευχή. Διδάσκει περὶ αὐτῆς τῆς εὐλογημένης καὶ θεοποιῦ ἐργασίας αὐτὸ πὺν ὁ ἴδιος ἐφαρμόζει:

«Ὅταν λοιπόν, ἀδελφέ μου Χριστιανέ, τραβίξῃς τὸν νοῦν σου ἀπὸ ὅλα τοῦ κόσμου τὰ πράγματα: ἡδονάς, λέγω, καὶ δόξας καὶ ἀργύρια, καὶ ἐμβάσης αὐτὸν μέσα εἰς τὴν καρδίαν σου, καὶ ἐκεῖ εὐρίσκων τὸν ἐν τῇ καρδίᾳ ἐνδιάθετον καλούμενον λόγον, μὲ αὐτὸν λέγῃς τὴν μονολόγιστον ταύτην Προσευχὴν μετὰ θερμῆς πίστεως καὶ ἐλπίδος καὶ ἀγάπης: ἤγουν τό, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ Υἱὲ τοῦ

Θεοῦ ἐλέησόν με, βαστῶν καὶ ὀλίγον τὴν ἀναπνοήν σου· τότε ἀποκτᾶς τὴν φυλακὴν τοῦ νοός. Διότι ἡ θερμὴ ἐκείνη, ἣτις γεννᾶται ἀπὸ τὴν συχνὴν μελέτην τοῦ Ἁγίου ὀνόματος τοῦ Ἰησοῦ, αὐτὴ μαστίζει καὶ κατακόπτει τοὺς δαίμονας, ὡς μάχαιρα δίστομος, καὶ δὲν ἀφίνει αὐτοὺς νὰ προσβάλουν εἰς τὸν νοῦν σου τοὺς ἀτόπους αὐτῶν λογισμοὺς. Ὅθεν εἶπεν ὁ Ἰωάννης τῆς Κλίμακος, «Ἰησοῦ ὀνόματι μᾶστιξε πολεμίους»» (Εορτοδρομιον, σελ. 19, Βενετία 1836, ἀνατύπ. Χ. Σπανός).

Στὸν Ἅγιο Νικόδημο ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν Θεὸν λειτουργεῖ πάντοτε σὲ ἁρμονικὰ ἀδιάσπαστο συνδυασμὸ μὲ τὴν ἀγάπη γιὰ τὴν ὠφέλεια τῶν ἀδελφῶν Χριστιανῶν, ὄχι μόνον τῶν συγχρόνων του, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐπιγενομένων διὰ μέσου τῶν πολυτίμων συγγραφῶν του.

Ἡ Ἀγάπη ὅμως δοκιμάζεται. Ὁ Κύριός μας, κατὰ τὴν διδασκαλία τῶν Ἁγίων, ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν διάταξι τῶν Μακαρισμῶν Του, δεικνύει καθαρὰ ὅτι ὅταν κατορθώσουμε τὸ τέλειον τῆς Ἀρετῆς (βλ. ἑπτὰ πρώτους, Ματθ. ε' 3-9), τότε ἀκολουθοῦν ὅπως ὀδηγεῖται καὶ οἱ ἐξωτερικοὶ δριμεῖς διωγμοί, ὄνειδισμοὶ καὶ πειρασμοὶ ὡς δοκιμασία (βλ. τελευταίους δύο, Ματθ. ε' 10-11).

Ἐφ' ὅσον ὁ Ἅγιος ἦταν ἕνας γνήσιος Ἠσυχαστής, ὁ ὁποῖος ζοῦσε καὶ ἀνέπνεε Χριστόν, δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ μὴ ποθῆ νὰ ἐνώνεται συνεχῶς μὲ τὸν Κύριο στὴν Θ. Εὐχαριστία, νὰ μὴ προσπαθῆ συνακόλουθα -πάση δυνάμει- νὰ ὑποδεικνύῃ τὸ πρέπον στὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας ἐν γένει, καὶ νὰ μὴ μεριμνᾷ νὰ ὑπανάπτῃ τὴν ἀγάπη τῶν Χριστιανῶν γιὰ τὰ θεῖα Μυστήρια.

Διδάσκει σοφά, ὅτι «καίτοι ἡ ἐξομολόγησις καὶ ἱκανοποιήσις (σημ. ἡμ.: κανόνας, προσπάθεια διορθώσεως-ἀποκαταστάσεως) δύνανται νὰ συγχω-

ρήσουν τὰς ἁμαρτίας, ὅμως εἶναι ἀναγκαία καὶ ἡ θ. Μετάληψις εἰς τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν διότι καθὼς μᾶς πληγῆς δυσώδους πρῶτον εὐγάνει τις τοὺς σκώληκας, ἔπειτα κόπτει τὰ σεσηπῶτα μέρη καὶ ὑστερον ἐπιθέτει τὴν ἀλοιφήν διὰ νὰ τὴν ἰατρεύσῃ, διότι ἂν τὴν ἀφήσῃ ἔρχεται πάλιν εἰς τὴν πρώτην κατάστασιν, τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ εἰς τὴν ἁμαρτίαν καὶ ἡ μὲν ἐξομολόγησις ἐξάγει τοὺς σκώληκας, ἡ δὲ ἱκανοποίησις κόπτει τὰ σεσηπῶτα, καὶ ὑστερον ἡ θεία Μετάληψις γίνεται ὡς ἀλοιφή καὶ τὴν ἰατρεύει. Διότι, ἂν δὲν ληφθῆ ἡ θεία Μετάληψις, ἔρχεται πάλιν ὁ ταλαίπωρος ἄνθρωπος εἰς τὴν πρώτην κατάστασιν, καὶ γίνονται τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χειρότερα ἀπὸ τὰ πρῶτα (Ματθ. 16' 45)» (Περὶ τῆς Συνεχοῦς Μεταλήψεως..., σελ. 72, ἔκδ. Σ. Σχοινᾶ, Βόλος 1971).

Ἐπίσης, «ἀπὸ τὴν τράπεζαν τῶν σωματικῶν φαγητῶν, ἂν μᾶς ὑστερήσῃ τις μίαν μόνην ἡμέραν, λυπούμεθα, ἀδημονοῦμεν, καὶ μᾶς φαίνεται μέγα κακόν» ἀπὸ δὲ τὴν πνευματικὴν καὶ οὐρανίαν τράπεζαν τῶν θείων Μυστηρίων ἂν ὑστερηθῶμεν καὶ μία καὶ δύο, καὶ μῆνας ὀλοκλήρους, δὲν τὸ νομίζομεν κακόν ὡ μεγάλη ἀδιακρισία, ἣν κάμνου-

σιν οἱ νῦν Χριστιανοὶ μεταξὺ σωματικῶν καὶ πνευματικῶν διότι ἐκεῖνα μὲν μὲ ὄλην τὴν ἀγάπην τὰ ἐναγκαλιζόνται, ταῦτα δὲ οὐδόλως ἐπιθυμοῦσι» (Αὐτόθι, σελ. 76).

Ὅμως, ἡ ἄγνοια, ἡ ἀμάθεια, ἡ κακὴ συνήθεια, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐμπάθεια πολλῶν ἀντιτιθεμένων ἔναντι τῶν ἀνωτέρω θεοσόφων ρημάτων τοῦ Ἁγίου, τοῦ προεξένησαν πλῆθος διώξεων, συκοφαντιῶν καὶ διωγμῶν. Ἀλλὰ ὁ ἱερός Νικόδημος συγχωρῶν, ἀνεχόμενος καὶ προσευχόμενος, δὲν ἐκάμφθη, παρὰ μόνον ἀπελογεῖτο δι' ἐξόχου Ὁμολογίας Πίστεως καὶ Ἀληθείας, ὥστε νὰ ἀνακόψῃ τὴν φιλοκατήγορο γνώμη.

Ὁ Ἅγιος Νικόδημος ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ, ἀφοῦ ἐδοκιμάσθη ἐπὶ πλέον καὶ ὑπὸ ψευδαδέλφων, ὡς καὶ ὑπὸ ἀσθενειῶν, ἔχων τὸν Ἁγαπημένον Νυμφίον Χριστὸν στὰ χεῖλη, στὴν πνοή, στὸν νοῦ, στὴν καρδιά καὶ στὴν ὄλη ἀγιασμένη καὶ Χριστοποιημένη ὑπαρξί του. Καὶ συνεχίζει νὰ μᾶς διδάσκῃ καὶ νὰ μᾶς φρονιματίζει, γιὰ νὰ μᾶς καταστήσῃ μετόχους οὐρανοῦ Δόξης καὶ Βασιλείας. Ἄς τὸν μελετοῦμε, ἄς τὸν ἀκούομε καὶ ἄς τοῦ ὑπακούομε. Ἀμήν!

Φυλὴ Ἀττικῆς, 14/27.7.2009

† Μνήμη τοῦ Ὁσίου Νικοδήμου

Βαπτίσεις ἑτεροδόξων ἀπὸ τὴν Πολωνία

ΤΗΝ Πέμπτη, 10/23.7.2009, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος μετὰ τοῦ Αἰδεσμ. π. Γεωργίου Γιὰν ἐβάπτισαν στὴν Ἱερὰ Μονὴ μας τὴν Μπεάτα (Μακαρία) Κούφελ ἀπὸ τὴν Κρακοβία τῆς Πολωνίας, πρῶην Παπική, καὶ τὶς δύο κόρες τῆς Ἀλεξάνδρα καὶ Ξένια. Ἡ νοεφώτιστη ἐσπούδασε ρωσικὴ φιλολογία στὸ Πανεπιστήμιο τῆς Κρακοβίας καὶ ἐργάσθηκε στὴν ἐκπαίδευσι, ἡ δὲ προετοιμασία τῆς γιὰ τὴν εἰσοδὸ τῆς στὴν Ὁρθοδοξία διήρκεσε μεγάλο χρονικὸ διάστημα.

Ὁ σύζυγός τῆς Ἰωσήφ, καθηγητὴς στὸ τμήμα Ἀνατολικο-σλαβικῆς φιλολογίας τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Κρακοβίας, εἶχε βαπτισθῆ Ὁρθόδοξος πρὸ 8ετίας στὴν Σουτσάβα τῆς Ρουμανίας, σὲ Ναὸ τῆς Ἀδελφῆς μας Ἐκκλησίας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου τῆς χώρας αὐτῆς, κατόπιν ὑποδείξεως καὶ προτροπῆς τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου μας κ. Κυπριανοῦ.

Ἑορταὶ καὶ Πανηγύρεις

Η ΠΑΝΑΓΙΑ Ὁδηγήτρια ἐωρτάσθηκε μὲ βραδυὴ ἀρχιερατικὴ Θ. Λειτουργία στὸ ὁμώνυμο Ἱ. Ἦσυχαστήριό της στὶς Ἀχαρνές Ἀττικῆς, ὅπου ἐνασκεῖται ἡ Γερ. Ἰουστίνα Μοναχὴ.

Ἐλειτούργησε ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ὠρεῶν κ. Κυπριανός, Ἀναπληρωτὴς Πρόεδρος, μὲ τοὺς Ἀγιοκυπριανίτας Πατέρας Κάλλιστο Ἱερομόναχο καὶ Θεοχάρη Ἱεροδιάκονο, τῆ συμμετοχῆ Ὑποδιακόνων καὶ ἀρκετῶν εὐλαβῶν πιστῶν.

ΤΗΝ Τρίτη, 1.7.2009 ἐκ.ἡμ., ἐπανηγύρισε ὁ Ἱερὸς Ναὸς τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ τῶν ἐκ Ρώμης στὴν Ἐλευσίνα Ἀττικῆς.

Στὸν Μ. Ἑσπερινὸ καὶ στὴν ἐπακολουθήσασα Ἱ. Λιτανεία προέστη ὁ Θεοφιλ. Ὠρεῶν κ. Κυπριανός.

Τὴν πρωτῶν, ἐλειτούργησε ὁ Θεοφιλ. Γαρδικίου κ. Κλήμης μὲ τὸν Ἐφημέριο Αἰδεσιμ. π. Ἀθανάσιο Κανατσούλη καὶ τοὺς Αἰδεσιμ. π. Κωνσταντῖνο Σωτηριάδη καὶ π. Γεώργιο Γιάν, παρουσία πλήθους πιστῶν.

ΤΟ Σάββατο, 19.7.2009 ἐκ.ἡμ., ἐπανηγύρισε τὸ νεόδμητο Ἱ. Ἦσυχαστήριον τοῦ Ὁσίου Σεραφεῖμου τοῦ Σάρωφ στὸν Ἐλαιῶνα Σερρῶν, ὅπου διαμένει τοὺς θερινοὺς μῆνες ἡ ὑπὸ τὴν Γερ. Ἀναστασία Μοναχὴ μικρὰ Ἀδελφότης Μοναζουσῶν.

Ἐλειτούργησε ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης μετὰ τοῦ Ἀρχιμ. π. Γλυκερίου Ἀγιοκυπριανίτου καὶ τῶν Αἰδεσιμ.

π. Βιταλίου Ἀλμανίδη καὶ π. Γεωργίου Γιάν, ἔψαλαν ἐκλεκτοὶ Ἱεροψάλται καὶ παρέστη μεγάλο πλῆθος εὐσεβῶν, ὡς καὶ ὁ Βουλευτὴς Σερρῶν κ. Πολατίδης.

• Τὴν Κυριακὴ, 20.7.2009 ἐκ.ἡμ., τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ, ὁ Θεοφιλ. Γαρδικίου κ. Κλήμης μετὰ τοῦ Αἰδεσιμ. π. Γεωργίου Γιάν ἐλειτούργησαν στὸ Ἱερὸ Ναῦδριον τοῦ Ἀρχ. Μιχαὴλ στὴν πόλι τῆς Δράμας.

ΤΗΝ Κυριακή, 20.7.2009 ἐκ.ήμ., ἐπανηγύρισε ἡ νεόδμητος Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Προφήτου Ἡλίου στὶς Μπλιές, στὰ ὄρεινά τοῦ νομοῦ Ἡλείας. Ἐλειτούργησαν ὁ Κτήτωρ Ἀρχιμ. π. Γρηγόριος Ἀγιοκυπριανίτης, ὁ ὁποῖος διακονεῖ στὸν Πύργο Ἡλείας, καὶ ὁ Ἀρχιμ. π. Ἀθανάσιος Ἀγιοκυπριανίτης, ὁ ὁποῖος διακονεῖ στὸ Ἀγρίνιο τῆς Αἰτωλ/νίας, παρουσία πολλῶν εὐλαβῶν προσκυνητῶν.

ΕΠΙΣΗΣ, ἐώρτασε καὶ τὸ Ἱερὸ Ναῦδριο τοῦ Προφήτου Ἡλίου στὴν Αὐλῖδα Χαλκίδος, στὸν αὐλαιο κῶρο τῆς οἰκίας τοῦ ἀδ. κ. Εὐσταθίου Συμερτζιάδη, διὰ Θ. Λειτουργίας πὺ ἐτέλεσε ὁ Ἱερομ. π. Διονύσιος Ἀγιοκυπριανίτης.

ΤΗΝ Τρίτη, 22.7.2009 ἐκ.ήμ., ἐώρτασε τὸ Ἱ. Ἡσυχαστήριον τῆς Ἁγίας Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς στὴν Κρύα Βρύση Καλαμπάκας τοῦ νομοῦ Τρικάλων, ὅπου ἐνασκεῖται ἡ Γερ. Μαγδαληνὴ Μοναχί.

Τὴν Θ. Λειτουργία ἐτέλεσε ὁ Αἰδεσιμ. π. Σωτήριος Γιούλης. Παρέστησαν καὶ ἔψαλαν Μοναχές ἀπὸ τὴν Ἱ. Μονὴ Ἁγίων Ἀγγέλων Ἀφιδνῶν Ἀττικῆς ὑπὸ τὴν Καθηγουμένην Γερ. Ταξιαρχία, ὡς καὶ ὀλίγοι πιστοί.

ΤΗΝ Τετάρτη, 6.8.2009 ἐκ.ήμ., ἐπανηγύρισε τὸ νεόδμητο Ἱ. Ἡσυχαστήριον τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος στὸ Συκάμινο Ὠρωποῦ Ἀττικῆς.

Τὴν ἐόρπη Θ. Λειτουργία καὶ τὴν εὐλόγησι τῶν ἄρτων καὶ τῶν σταφυλῶν ἐτέλεσε ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ὠρεῶν κ. Κυπριανός, μὲ τὸν Ἱερομ. π.

Ἀλέξανδρο Σορῶτο καὶ τὸν Αἰδεσιμ. π. Γεώργιο Γιάν.

Ἐψαλαν Μοναχές ἀπὸ τὴν Ἱ. Μονὴ Ἁγίων Ἀγγέλων Ἀφιδνῶν καὶ παρέστη μεγάλο πλῆθος εὐσεβῶν πανηγυριστῶν.

■ Ἐπὶ τῇ ἱερᾷ μνήμῃ αὐτοῦ (7 Η΄)

Ἐκ τῶν Θαύματων τοῦ Ὁσίου Θεοδοσίου τῆς Ἀργολίδος τοῦ Νέου καὶ Ἰαματικοῦ*

Ο ΙΕΡΕΑΣ τοῦ χωριοῦ Χώνικα τῆς Ἀργολίδος διηγῆθηκε τὸ ἀκόλουθο θαῦμα:
«Κάποια ἐνορίτισσά μου εἶχε τέσσερα κορίτσια. Ὁ Θεὸς τῆς ἔδωσε καὶ πέμπτο παιδί, τὸ ὁποῖο δὲν ἤθελε νὰ κρατήσῃ, γιατί φοβόταν μήπως καὶ αὐτὸ ἦταν κορίτσι καὶ σκεπτόταν ὅπως πολλὲς γυναῖκες στὴν σημερινὴ ἐποχὴ, χωρὶς νὰ φοβοῦνται τὸν Θεὸ γιὰ τὰ ἀθῶα πλάσματα ποὺ σκοτώνουν- νὰ κάνει ἔκτρωση, προτοῦ ἀντιληφθοῦν οἱ γνωστοὶ τῆς ὅτι βρίσκεται σὲ κατάστασιν ἐγκυμοσύνης.

Ἐκεῖνες τὶς ἡμέρες ποὺ ἡ ἐνορίτισσά μου εἶχε αὐτὸν τὸν λογισμό καὶ εἶχε ἀποφασίσει νὰ διαπράξῃ τὸ ἔγκλημα, εἶδα στὸν ὕπνο μου τὸν Ἅγιο Θεοδόσιο, ὁ ὁποῖος μοῦ εἶπε:
“Πήγαινε στὴν τάδε, νὰ τῆς πείς νὰ μὴν σκοτώσῃ τὸ παιδί της, γιατί εἶναι ἀγόρι. Πές της, ἔτσι μοῦ εἶπε ὁ Ἅγιος Θεοδόσιος”.

Ἐγὼ τὸ πρῶτὸ ξύπνησα τρομαγμένος, καὶ δὲν ἤθελα νὰ πάω νὰ τῆς ἀνακοινώσω τὸ ὄνειρό μου, φοβούμενος μήπως μὲ ἀντιμετωπίσει ἄσχημα, ἐπειδὴ θὰ ἀνακατεύομαι στὰ οἰκογενειακά της.

Τὸ βράδυ τῆς ἐπομένης ἡμέρας ξαναεἶδα στὸν ὕπνο μου τὸν Ἅγιο Θεοδόσιο νὰ μοῦ λέει αὐστηρά:

“Γιατί δὲν πήγες στὴν γυναῖκα νὰ τῆς διαβιάσεις αὐτὸ ποὺ σοῦ ζήτησα; Πρόσεξε: νὰ πᾶς γρήγορα, γιατί αὐτὲς τὶς ἡμέρες πρόκειται νὰ σκοτώσῃ τὸ παιδί, καὶ θὰ ἔχει πάρει στὸν λαιμό σου αὐτὴ τὴν ψυχὴ”.

Πράγματι, τὴν ἄλλῃ μέρα πήγα στὸ σπίτι τῆς ἐνορίτισσάς μου καὶ τῆς διαβίβασα ὅσα μοῦ εἶχε πεί ὁ Ἅγιος Θεοδόσιος. Ἐγὼ, βέβαια, δὲν γνώριζα ὅτι ἡ κυρία ἐπρόκειτο νὰ φέρει παιδί στὸν κόσμο. Τὰ πράγματα ὅμως ἦσαν ὅπως ἀκριβῶς μοῦ τὰ ἀποκάλυψε ὁ Ἅγιος.

Ἡ γυναῖκα μετάνιωσε: δὲν ἔπραξε αὐτὸ ποὺ εἶχε σκεφθεῖ· καὶ σὲ λίγους μῆνες ἀπέκτησε ἕνα χαριτωμένο ἀγοράκι καὶ ὅλη της ἡ οἰκογένεια εὐχαρίστησε τὸν Ἅγιο Θεοδόσιο γιὰ τὸ δῶρο ποὺ τοὺς ἔδωσε ὁ Θεός»!

(* Ὁ Ὁσῖος Θεοδόσιος ὁ Νέος καὶ Ἰαματικός, Βίος καὶ Θαύματα, σελ. 117-118, Ἱερὰ Μονὴ Ὁσίου Θεοδοσίου Ἀργολίδος, Ναύπλιο 2003.

Ἐκ τοῦ Ρουμανικοῦ Γεροντικοῦ:

Ὁ π. Βικέντιος Μαλαίου ἀπὸ τὸ Μοναστήρι τοῦ Σέκου († 1945)

* Ἄλλοτε ἔλεγε στοὺς μαθητὰς του:

- Ἀδελφοί, μάταια ἐξομολογεῖσθε ἐὰν δὲν βάζετε φραγμὸ στὰ σφάλματά σας.

* Ἄλλοτε πάλι ἐδίδασκε, λέγοντας:

- Ἀδελφοί, οἱ ἀργολογίαι καὶ τὰ ἀστεῖα στὴν Ἐκκλησίαν, παρομοιάζονται μὲ τὰ γέλια στὶς κηδεῖες.

Ποιμαντική 'Επίσκεψη στὴν 'Ορθόδοξη Γεωργία καὶ Σύντομο Προσκύνημα στὴν Βασιλεύουσα

Η ΑΠΕΙΡΟΣ εὐπλαγκνία τοῦ Κυρίου μας εὐλόγησε νὰ ἐπισκεφθοῦμε, στὶς ἀρχὲς τοῦ Ἰουλίου (3/16-8/21.7.2009), τὴν Ἀποστολοβάδιση Καυκασία καὶ συγκεκριμένα τὴν Ὁρθόδοξη Γεωργία, προκειμένου νὰ ἐπικοινωνήσουμε μὲ τὴν μικρὴ μας ἐκεῖ Ἐκκλησιαστικὴ Κοινότητα. Κέντρο τῆς εἶναι ὁ νεότευκτος Ἱερὸς Ναὸς τῆς Παναγίας Πορταϊτίσσης, στὸ βόρειο προάστιο Γκλντάνι τῆς πρωτεύουσας Τιφλίδος, προϊστάμενος δὲ Αὐτῆς εἶναι ὁ Πρωτοπρεσβύτερος π. Βασίλειος Μκαλαβισβίλι, βοηθούμενος ἀπὸ τὸν Πρεσβύτερο π. Βαχτάνγκ Μαργκιάνι.

Ἡ ὥραία καὶ εὐλογημένη Γεωργία μᾶς αἰφνιδίασε εὐχάριστα. Φιλοξενθήκαμε σὲ μία χώρα, τῆς ὁποίας τὸ ὑψηλὸ ἐπίπεδο τοῦ πολιτισμοῦ, κυρίως ὡς ἦθος, μᾶς ἔκανε νὰ αισθανώμεθα ὅπως στὴν Ἑλλάδα μας καὶ ἀκόμη καλύτερα, διότι ἡ ζωντανὴ καὶ ἐκδηλῆ εὐσέβεια δὲν ἔχει ἐπιτρέψει μέχρι τώρα τὴν βαθεῖα διεΐδουσι τῆς ἐκκοσμικεύσεως.

Ἡ πνευματικὴ παρουσία τῆς Φωτιστρίας τῆς Γεωργίας Ἀγίας Νίνας, τοῦ Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου (ἐξαδέλφου τῆς Ἀγίας Νίνας), ὡς καὶ πολλῶν Ἀγίων, Βασιλέων, Ὁσίων καὶ Μαρτύρων, οἱ ὁποῖοι εὐωδίασαν τὰ ἐδάφη τῆς πολυπαθῆς αὐτῆς χώρας, εἶναι ζῶσα καὶ ἰσχυρά. Ἡ Παναγία ἡ Προταΐτισσα (ἡ Ἰβηρίτισσα, τοῦ Ἀγίου Ὁρους) τιμᾶται μεγάλως καὶ οἱ ἅγιες Εἰκόνες Τῆς εὐρίσκονται παντοῦ.

• **Τὴν Πέμπτη**, 3/16^η Ἰουλίου 2009, ξεκίνησαν γιὰ τὴν Τιφλίδα, μέσῳ Κωνσταντινουπόλεως, οἱ Ἀρχιερεῖς μας Θεοφιλέστατοι Ὁρεῶν κ. Κυπριανὸς καὶ Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος, μαζί μὲ τὸν Ὑποδιάκονο γ. Ἀντώνιο Ἀγιοκυπριανίτη καὶ τὸν Γεωργιανὸ ἀδελφὸ μας Ἰλαρίωνα, διαμένοντα στὴν Θεσσαλονίκη. Στὸ Ἀεροδρόμιο τῆς Τιφλίδος τοὺς ὑποδέχθηκαν ἐγκάρδια οἱ πατέρες Βασίλειος καὶ Βαχτάνγκ μαζί μὲ ὁμάδα πιστῶν καὶ ἀμέσως κατευθύνθησαν στὸν Ἱερὸ Ναὸ μας τῆς Παναγίας Πορταϊτίσσης γιὰ νὰ προσκυνήσουν.

• **Ἡ Παρασκευή**, 4/17^η Ἰουλίου 2009, ἀφιερῶθηκε σὲ διάφορα πολὺ σημαντικὰ Προσκυνήματα ἐντὸς καὶ περὶ τῆς Τιφλίδος.

Ἐν πρώτοις, κατευθυνθήκαμε πρὸς τὴν ἀρχαία πρωτεύουσα Μτσχέτα, ὅπου προσκυνήσαμε στὸν Ναὸ τῆς Ἀγίας Νίνας στὴν κορυφὴ ὄρους ἀπέναντι τῆς πόλεως, στὸν ἐκπληκτικὸ Ναὸ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, καλούμενον Σβεπιτσχόβελι (Ἱερὸς Στύλος) ἐντὸς τῆς πόλεως, καὶ στὴν Γυναικεῖα Μονὴ τῆς Ἀγίας Τριάδος, στὸν περίβολο τῆς ὁποίας ὑπάρχει Ναῦδριο ἐπὶ τοῦ κελλίου τῆς Ἀγίας Νίνας.

Κατόπι, συνεχίσαμε Β.Δ., ὅπου μετὰ ἀπὸ περίπου 10 κλμ. εὐρίσκεται ἡ περίφημη Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ὁσίου Σίω. Γύρω ἀπὸ τὸ Ἀσκητήριο τοῦ μεγάλου αὐτοῦ τοπικοῦ Ἀγίου ἀναπτύχθηκε μία πολυπληθὴς Λαύρα (μέχρι 2.000 Μοναχοί!...). Σῶζεται τὸ ὑπόγειο βραχῶδες σπήλαιο τοῦ Ἀγίου, ἐντὸς τοῦ ὁσίου καὶ ὁ Τάφος του. Τώρα ἡ Μονὴ ἀνασυσταίνεται. Ἀσπασθήκαμε τὴν ἱερὰ Κνὴμη καὶ τμῆμα τῆς εὐλογημένης Κάρας τοῦ Ἀγίου Σίω.

Ἐπίσης, ἐπισκεφθήκαμε τὸ Ἐθνικὸ Μουσεῖο, ὅπου θαυμάσαμε θησαυροὺς ἀνεκτιμήτους καὶ ἀπεριγράπτους: εἰκόνες, ψηφιδωτά, νωπογραφίες, χρυσοκοῖτα, ξυλογλυπτικὰ, ἀργυροκοῖτα κ.ἄ.

✚ **Στὸν πρῶν** πατριαρχικὸ Ναὸ, τὸν Ἱερὸ Ναὸ τῆς Σιών, εἶχαμε τὴν εὐλογία νὰ προσκυνήσουμε τὸν ἀχειροποιήτο ἀπὸ κληματοβέργες καὶ νῦν ἐπαργυρωμένο Σταυρὸ τῆς Ἁγίας Νίνας, δῶρο τῆς Θεοτόκου, ὡς καὶ μέρος τῶν Ἱερῶν Λειψάνων τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου.

Στὴν παλαιά πόλι ὑπάρχει ἀρχαῖος θαυμάσιος Ναός, ἐντὸς τοῦ ὁποῖου εὐρίσκεται ὁ ἱερὸς Τάφος τῆς Ἁγίας Σουσανίκης († 475). Στὸν μέσον ἀκριβῶς τοῦ περιφήμου αὐτοῦ Ναοῦ ἐδέσποζε μία ὑπερμεγέθης Εἰκόνα τῶν 100.000 Ἁγίων Μαρτύρων. Τόσοι περίπου ἦσαν οἱ κάτοικοι τῆς Τιφλίδος τὸν ΙΓ΄ αἰ., ὅταν οἱ βάρβαροι Μογγόλοι τὸ 1228, ὑπὸ τὸν Τζέκις Χάν, κατέστρεψαν τὴν πρωτεύουσα καὶ κατέσφαξαν τὸν πληθυσμὸ, ὁ ὁποῖος ἀρνήθηκε νὰ πατήσῃ τὴν θαυματουργὴ Εἰκόνα τῆς Θεοτόκου «Σιών». Τὰ ἱερὰ Λείψανα ἐρίφθησαν στὰ νερά τοῦ ποταμοῦ Κουρά. Ἐπὶ σαράντα ἡμέρες ἡ περιοχὴ εὐρίσκετο ἐντὸς φωτεινῆς νεφέλης!

• **ΤΟ Σάββατο**, 5/18n Ἰουλίου 2009, ἐπισκεφθίκαμε τὸ χωριὸ τοῦ π. Βασιλείου. Τὸ Ναχсурκούρυ εἶναι ἓνα ὄρεινὸ χωριὸ στὰ δυτικά, σὲ ὑψόμετρο περίπου 850 μ. Σὲ ἰδιοκτησίᾳ τοῦ π. Βασιλείου, ὑπάρχει ὠραῖος Ναὸς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, πλήρως ἀγιογραφημένος, ὅπου ἐψάλαμε τὴν Παράκλησι τῆς Θεοτόκου. Τὸ κτῆμα εἶναι περιφραγμένο καὶ περιλαμβάνει ἓνα οἶκημα φιλοξενίας καὶ τὸ νεόδμητο καμπαναριό. Προορίζεται γιὰ γυναικεῖο Μοναστήρι.

Ἄναχωρήσαμε γιὰ τὸ Γκλντάνι, προκειμένου νὰ προλάβουμε τὴν ἑσπερινὴ Ἀκολουθία, ἡ ὁποία περιλαμβάνει "Ωρα Θ", Ἑσπερινό, Ὁρθρο καὶ "Ωρα Α". Συμμετείχαν ἀρκετοὶ πιστοί, ἰδίως γυναῖκες. Ἐχοροστάτησε ὁ Θεοφιλέστατος Μεθάνης κ. Ἀμβρόσιος. Τὸ Τυπικὸν ὁμοιάζει πρὸς τὸ ρωσικόν. Στὴν διάρκειά τῆς μακρᾶς Ἀκολουθίας, ἐτελέσθησαν δύο Βαπτίσεις στὸ Βαπτιστήριον, παρὰ τὴν Εἴσοδον τοῦ Ναοῦ.

• **ΤΗΝ Κυριακῇ**, 6/19n Ἰουλίου 2009, μνήμη τοῦ Ὁσίου Σισώη τοῦ Μεγάλου, ἐλειουργήσαμε στὸν Ναὸ τῆς Πορταϊτίσης. Προηγήθησαν οἱ Ὁρες Γ' καὶ ΣΤ' καὶ περίπου στὶς 10:00 ἄρχισε ἡ Λειτουργία. Ἔλαβαν μέρος οἱ Θεοφιλέστατοι Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ δύο Ἱερεῖς μας, συμβοηθούτων πολλῶν Ὑποδιακόνων. Παρὰ τὶς θερινὲς διακοπές, ὁ τεράστιος Ναὸς ἦταν πλήρης πιστῶν.

Πρὸ τοῦ Δι' εὐχῶν, ὠμίλησε ὁ Θεοφιλέστατος Ὁρεῶν κ. Κυριανός, βάσει τοῦ εὐαγγελικοῦ καὶ ἀποστολικοῦ Ἀναγνώσματος τῆς ἡμέρας (Κυριακῇ Ματθαίου ΣΤ'), γιὰ τὴν γνήσια Ἑλπίδα, ἡ ὁποία πρέπει νὰ χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὴν Ὑπομονὴ καὶ τὴν Ἀγάπην. Αὐτὴ ἡ ἐν

Χριστῷ Ἐλπίς θὰ φέρῃ τὴν Ἀνάστασί μας ἀπὸ τὴν πνευματικὴ παραλυσία (καὶ τὴν σωματικὴ ἐνίστε). Ἐπίσης, θὰ φέρῃ καὶ τὴν τόσο ποθητὴ γιὰ τοὺς Γεωργιανούς ἐθνικὴ τους Ἀνάστασι, ἐφ' ὅσον ἡ ἱστορικὴ καὶ θαυμάσια αὐτὴ χώρα κεῖται *παράλυτος* ἀπὸ τὴς ἀκόμη καὶ πρόσφατες δοκιμασίες. Ἔνας Λαός, ὁ ὁποῖος δοκιμάζεται, ἀλλὰ ἐλπίζει ἐν Χριστῷ, εἶναι εὐλογημένος, ἐφ' ὅσον δέχεται τὴν δοκιμασία ὡς δωρεὰ τοῦ Θεοῦ. Πρέπει νὰ ἐμβαθύνουμε συνεχῶς στὸ νόημα τοῦ πόνου στὴν ζωὴ μας....

• **Ἐν συνεχείᾳ**, ἐπισκεφθίκαμε τὸν νεοπαγῆ παμμεγέθη Ναὸ τῆς Ἁγίας Τριάδος, ὁ ὁποῖος εἶναι πλέον ὁ πατριαρχικὸς Ναός· μαζὶ δὲ μὲ ἄλλα κτίσματα σὲ μία εὐρεῖα περιοχὴ-πλάτωμα ἀποτελεῖ ἓνα ἐκπληκτικὸ συγκρότημα. Ὁ χρυσοῦς τρουῦλλος του (ὑψος Ναοῦ 71 μ!...), δεσπάζει μεγαλόπρεπα σὲ ὅλη τὴν πόλι.

Κατόπιν, ἀνεβίκαμε σὲ μία ὄρεινὴ περιοχὴ, στὴν δυτικὴ ὄχθη τοῦ ποταμοῦ Κουρά, ὅπου προκυνήσαμε τὸ Μοναστήρι τοῦ Ὁσίου Δαβίδ (ΣΤ' αἰ.) εἰσερχόμενοι στὸν κατασκευαστὸ Ναὸ καὶ στὸ βραχῶδες Ἀσκητήριό του, ἀπὸ τὸ ὁποῖο ἀναβλύζει ἀφθόνως Ἁγίασμα.

• **Ἡ Δευτέρα**, 7/20ῆ Ἰουλίου 2009, ἦταν ἀφιερωμένη σὲ ἓνα μεγάλο Προσκύνημα: στὸν ἱερὸ Τάφο τῆς Ἁγίας Νίνας. Μετὰ ἀπὸ δύο περίπου ὥρες διαδρομὴ πρὸς ἀνατολὰς στὴν ὄρεινὴ Καχέτι, ἐφθάσαμε στὸ χωριὸ Μπόντιμπε, στὸ Ἱερὸ Γυναικεῖο Μοναστήρι τῆς Ἁγίας Νίνας. Ἐκεῖ ὑπάρχει ὁ κυρίως προσκυνηματικὸς χώρος, ὅπου ὁ περίφημος Ναὸς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου (ἀνάγεται στὰ μέσα τοῦ Δ' αἰ.), ἐντὸς τοῦ ὁποῖου εἶναι ὁ θαυματόβρυτος Τάφος τῆς Ἁγίας Νίνας· καὶ ὁ καθαρὰ μοναστικὸς, ὅπου ἀσκοῦνται περίπου τριάντα Μοναχῆς.

• **ΤΗΝ Τρίτη**, 8/21ῆ Ἰουλίου 2009, κατόπιν συγκινητικοῦ ἀποχαιρετισμοῦ τῶν γεωργιανῶν ἀδελφῶν μας, ἀναχωρήσαμε γιὰ τὴν Κωνσταντινούπολι τὴν *Πρωτεύουσα* τῆς *Ρωμοσύνης*, τὴν Πόλι τῶν ὀνείρων μας. Εἶχαμε τὴν ἰδιαίτερη εὐλογία νὰ παραμείνουμε στὴν Πόλι γιὰ δέκα περίπου ὥρες. Γύρω στὴς 7:00', ἄρχισε μία σύντομος περιήγησις στὰ κυριώτερα σεβάσματα τῆς Ὁρθοδοξίας μας, τὰ ὁποῖα ὁ πανδαμάτωρ χρόνος δὲν τὰ ἐξαφάνισε, χάριτι Θεοῦ, γιὰ νὰ μαρτυροῦν τὰ μεγαλεῖα τοῦ Γένους μας.

Ἐθαυμάσαμε τὴν Μονὴ Παντοκράτορος, προσευχηθίκαμε ἔξω ἀπὸ τὸν περίφημο Ναὸ τῆς Ἁγίας Θεοδοσίας (Τζαμί τῶν Ρόδων), στὸ Ἁγίασμα τοῦ Ἁγίου Νικολάου (ὑπὸ τὴν σκιάν τῶν Τειχῶν τῆς Πόλεως πρὸς Κεράτιον), στὸν πατριαρχικὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου στὸ Φανάρι: κλειστὴ Πύλη τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Πατριάρχου, Ἱερὰ Λείψανα (πλήρη) Ἁγίας Εὐφημίας, Ἁγίας Σολομονῆς, Ἁγίας Θεοφανοῦς Αὐγουστῆς, μέρος τῆς Ἱερᾶς Κολώνας ἐφ' ἧς ἐμαστιγώθη ὁ Κύριός μας κ.ἄ. Τὸ κατασκευαστικὸ ὁδοιπορικὸ μας συνεχίσθηκε στὴν γυναικεῖα Μονὴ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς (Βαλουκλή), ὅπου οἱ τάφοι τῶν Πατριαρχῶν καὶ τὸ θαυμαστὸ Ἁγίασμα μὲ τὸν νέο περίφημο Ναὸ, στὴς Βλαχέρνες, ὅπου τὸ Ἁγίασμα· ὕστερα, στὴν ἐκπληκτικὴ Μονὴ τῆς Χώρας (Καχριε Τζαμί, νῦν Μουσεῖο)· ἐν συνεχείᾳ, στὸ Πικρίδιον (Χάσκιοϊ), ὅπου ὁ περίφημος Ναὸς τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς, στὸ Κοιμητήριο τοῦ ὁποῖου σώζεται ὁ Τάφος τῆς Ἁγίας Νεομάρτυρος Ἀργυρῆς καὶ ἐντὸς τοῦ Ναοῦ τὰ Ἱερὰ Λείψανά της· τέλος, διήλθαμε ἔξω ἀπὸ τὴν κατερειπωμένη Μονὴ τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου καὶ τὸν λαμπρὸ Ναὸ τῶν Ἁγίων Σεργίου καὶ Βάκκου. Τὸ μεσημέρι εὐρισκόμεθα ἔξω ἀπὸ τὴν *Ἀκρόπολι* τῆς *Ρωμοσύνης*, τὴν ξακουστὴ Ἁγία-Σοφία μας!... Ὁ, π σεμνότερο, ἀλλὰ καὶ ἀνυπέρβλητο σὲ αἰσθητικὴ πληρότητα, σοῦ ἀποκαλύπτεται, ὅταν πλέον εἰσέρχεσαι στὸ συγκλονιστικὸ αὐτὸ σέβασμα τοῦ Γένους μας!

Ἡ Πανήγυρις τῆς Ἱερᾶς Γυναικείας Μονῆς τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς Ἀχαρνῶν

ΤΗΝ 26η Ἰουλίου ἐκ.ἡμ., ἡμέρα Σάββατο, ἐπανηγήρισε λαμπρῶς ἡ ἱστορική γυναικεία Μονὴ τῆς Ἁγίας ἐνδόξου Ὁσιοπαρθενομάρτυρος Παρασκευῆς, στὶς Ἀχαρνές Ἀττικῆς.

Ἐτελέσθη ἱερὰ Ἀγρυπνία, ἡ ὁποία ἄρχισε στὶς 20:00' τῆς Παρασκευῆς καὶ ἐτελείωσε περὶ τὴν 4:00' πρωϊνὴν τοῦ Σαββάτου, προσεῖλκυσε δὲ μεγάλο πλῆθος εὐλαδῶν ἑορταστῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦσαν ἀρκετοὶ ἀντιπρόσωποι τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Στὴν πολὺ κατανυκτικὴ Ἀγρυπνία, στὴν ὁποία ἔψαλαν οἱ Μοναχῆς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων (ὑπὸ τὴν Ὁσιωτάτην Καθηγουμένην Ταξιαρχίαν Μοναχὴν), ἦταν παρὼν ἐξ ἀρχῆς ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν κύριος Κυπριανός, Ἀναπληρωτῆς Πρόεδρος, συμπαραστατούμενος ἀπὸ τοὺς Αἰδεσιμωτάτους Πρεσβυτέρους π. Δωρόθεον Ξυναριανόν, π. Κωνσταντῖνον Τερζάκη, π. Γεώργιον Γιάν καὶ π. Κωνσταντῖνον Σωτηριάδη, ὡς καὶ τρεῖς Ὑποδιακόνους.

Πρὸς τὸ τέλος τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ ἔγινε μεγάλη Λιτανεΐα, προπορευομένων τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς, τοῦ Ἱεροῦ Λειψάνου τῆς Ἁγίας (τμήματος) καὶ τῆς ὁσιακῆς Κάρας τοῦ Κτήτορος τῆς Μονῆς ἀειμνήστου Γέροντος Ἱερωνύμου Ἀγιοπαυλίτου († 1943), ἡ ὁποία ὠλοκληρώθηκε στὴν εὐρεία αὐλὴ τῆς Μονῆς, πρὸ τοῦ Καθολικοῦ, ὅπου εὐλογήθησαν οἱ ἀναρίθμητοι ἄρτοι, ὁ σίτος, ὁ οἶνος καὶ τὸ ἔλαιον.

• **Πρὸ** τῆς ἐνάρξεως τοῦ Ὁρθρου, ὁ Θεοφιλ. Κυπριανός ἐξεφώνησε ἐπίκαιρη Ὁμιλία, τῆς ὁποίας κεντρικὴ ἰδέα ἦταν, ὅτι ἡ Ἁγία Παρασκευή, ὅπως καὶ ἅπαντες οἱ Ἅγιοι, ἀποτελεῖ, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, διαχρονικὸ πρότυπο πρὸς μίμησιν καὶ ἐκπέμπει ἰδίως σήμερα ἓνα ἠχηρὸ μῆνυμα πρὸς τὸν εὐρισκόμενον σὲ μεγάλῃ καὶ πολυειδῇ κρίσει κόσμῳ: *ὅλα τὰ προβλήματα, ὅλες οἱ ἀσθένειες καὶ ὅλες οἱ ταραχῆς ὀφείλονται στὸ ὅτι καλλιεργοῦνται,*

← **Στις 17:40'** ἀναχωροῦμε γιὰ τὴν Ἀθῆνα. Μετὰ ἀπὸ μία ὥρα, στὸ «Ἐλευθέριος Βενιζέλος» μία ὁλόκληρη ἱστορία πέντε ἡμερῶν ἦταν συμπυκνωμένη στὴν καρδιά μας καὶ ἔδινε παρὼν στὴν ἀνήσυχη μνήμη μας ἓνας πολιτισμὸς ἀπὸ τὴν Κολχίδα τοῦ Εὐξείνου Πόντου, στὰ Δ. παράλια τῆς Γεωργίας (ΣΤ' αἰ. π.Χ.), ὡς τὴν Πόλιν τοῦ Μ. Κωνσταντίνου καὶ τῆς Ἁγίας-Σοφίας...

Δόξα καὶ εὐχαριστία τῷ Δοτῆρι παντὸς ἀγαθοῦ, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι!

† ὁ Ὡ. Κ.

← δυστυχώς και από ήμεις τους Χριστιανούς, τὰ φοβερά και καθολικά πάθη τῆς **Φιλοδοξίας**, τῆς **Φιλαργυρίας** και τῆς **Φιληδονίας**. Τὰ πάθη αὐτὰ ἡ Ἁγία τὰ υπερνίκησε μετὴν **Ταπεινώσει**, τὴν **Ἀγάπῃ**, τὴν ἐν Χριστῷ **Πτωχεία** και τὴν **Ἀγνοήτα** (μετὴν στενή και εὐρεῖα ἔννοια).

Ὁ Ὁμιλητὴς ἐπίσης ἀπηύθυνε ἔκκλησι πρὸς τοὺς πολιτικούς Ἄρχοντας, ὡστε Ἐκκλησία και Πολιτεία νὰ συνειδητοποιήσουν, ὅτι εἶναι **Διάκονοι τοῦ Λαοῦ**, ὄχι ἐξουσιαστές, οἱ ὁποῖοι ὀφείλουν νὰ σκύβουν ἀπὸ κοινοῦ και νὰ διακονήσουν τοὺς Ἕλληνες, βασιζόμενοι στὸν ἀνεκτίμητο πλοῦτο τῆς Ἑλληνοχριστιανικῆς Παραδόσεως τοῦ Γένους μας. Ἔτσι, Αὐτὸ θὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὴν δεινὴ κρίσι πὺν τὸ μαστίζει και ταυτοχρόνως θὰ δώσῃ ἐκ νέου μία φωτεινὴ **Μαρτυρία** και στὸν ὑπόλοιπο Κόσμο.

Μεγάλο πλῆθος πιστῶν ἐκοινώνησε τῶν Ἀρχόντων Μυστηριῶν και μετὰ τὸ πέρας τῆς λατρευτικῆς πανδαισίας παρετέθη τράπεζα σὲ ὅλους τοὺς παρισταμένους.

Ὁ Θεοφιλ. Κυπριανός, στὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας, ὠμίλησε διὰ βραχέων στὴν ἴδια γραμμὴ μετὸν ἔσπερινὸ λόγῳ του, εὐχαρίστησε δὲ τὴν Ὁσιωτάτῃ Καθηγουμένη τῆς Μονῆς Γερόντισσα Μακρῖνα, ὡς και τὴν ἐξαμελὴ Ἀδελφότητα αὐτῆς, γιὰ τὴν εὐαγγελικὴ φιλοξενία και τοὺς μεγάλους κόπους τῆς, ὡστε νὰ ἀνταποκριθοῦν στὶς ἀπαιτήσεις τῆς μεγάλης αὐτῆς ἡμέρας.

Ἑορταὶ και Πανηγύρεις

ΤΟ Σάββατο, 23.8.2009 ἐκ.ἡ.μ., ἐπανηγύρισε ὁ ἀνεγειρόμενος Ἱερὸς Ἐνοριακὸς Ναὸς μας Παναγίας Γιάτρισσας στὸ Ἀσπρόχωμα Καλαμάτας, ἐπὶ τῇ Ἑορτῇ τῆς Ἀποδόσεως τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

Τὴν ἀρχιερατικὴ Θ. Λειτουργία ἐτέλεσε ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης. Συνελειούργησαν ὁ Ἐφημέριος τοῦ Ναοῦ Αἰδεσιμ. π. Κλεομένης Κεφάλας και ὁ Ἱεροδιάκονος Θεοχάρης Ἀγιοκυπριανίτης. Ἔψαλαν πανηγυρικὰ εὐλαβεῖς Ἱεροψάλται και παρέστησαν ἀρκετοὶ πιστοί.

Μετὰ τὴν Θ. Λειτουργία ἀκολούθησε Σύναξις στὴν Αἴθουσα τοῦ Ναοῦ και κατόπιν παρετέθη σὲ ὅλους πλοῦσια τράπεζα ἀγάπης.

Οἱ ἐργασίες τοῦ ἀνεγειρομένου Ναοῦ προχωροῦν ἱκανοποιητικὰ και ἀναμένεται, σὺν Θεῷ, ἡ σύντομη ὀλοκλήρωσί τους.

Προσκύνημα στην Βουλγαρία καὶ τὴν Κωνσταντινούπολι

ΜΕ τὴν Χάρι τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν εὐχή καὶ εὐλογία τοῦ ἀσθενούντος Σεβασμ. Μητροπολίτου μας κ. Κυπριανοῦ, πραγματοποιήσαμε ἐπιτυχῆς Προσκύνημα στὴν Βουλγαρία καὶ τὴν Κωνσταντινούπολι.

Ὁ Φιλανθρωπικός Σύλλογος Ὁρθοδόξων Γυναικῶν «Ἅγιος Φιλάρτος ὁ Ἐλεήμων» διωργάνωσε τὸ Προσκύνημα, στὸ ὁποῖο συμμετείχαν συνολικά 50 περίπου προσκυνητὲς καὶ ποὺ προέβλεπε πρωτίστως συμμετοχὴ στὴν Ἱερὰ Πανήγυρι τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου στὴν Σόφια τῆς Βουλγαρίας, τῶν Ὁρθοδόξων Ἀδελφῶν τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου ὑπὸ τὸν Σεβασμ. Ἐπίσκοπο Τριάδιτσα κ. Φώτιο. Ἐπίσης, προσκύνημα σὲ Μονές τῆς Βουλγαρίας καὶ μετάβασι στὴν Κωνσταντινούπολι γιὰ γνωριμία (ἢ ἐπαναγνωριμία) μὲ τὰ ἀριστουργήματά της.

- Τὸ πρωτὶ τῆς Τετάρτης, 13/26.8.2009, ἓνα ἐκδρομικὸ λεωφορεῖο ξεκίνησε τὸ Προσκύνημά μας ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μονή μας. Ἀπὸ πλευρᾶς Κληρικῶν ἦσαν ἀρχικῶς ὁ γράφων, Ἐπίσκοπος Γαρδικίου Κλήμης, καὶ ὁ Αἰδεσμ. π. Ἄγγελος Μουρλάς. Ἐπίσης, συμμετείχε ἡ Γερόντισσα Ταξιαρχία, Καθηγουμένη τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίων Ἀγγέλων Ἀφιδῶν Ἀττικῆς, μὲ μία Μοναχὴ τοῦ Ἱεροῦ αὐτοῦ Κοινοβίου.

Καθ' ὁδόν, στὸ ὕψος τῆς Μαγνησίας, προσκυνήσαμε ἐκτὸς προγράμματος στὴν Ἱερὰ Μονὴ Κάτω Ξενιάς, ὅπου φυλάσσεται ἡ θαυματουργὸς Εἰκόνα τῆς Παναγίας Ξενιάς, τμῆμα τῆς Τιμίας Ζώνης τῆς Θεοτόκου, ὡς καὶ πολλὰ ἕτερα ἰ. Λείψανα Ἀγίων.

Τὸ μεσημέρι γευματίσαμε στὴν Αἶθουσα τῆς Ἐνορίας μας τῶν Ἀγίων ἸΒ' Ἀποστόλων Κυμίνων Θεσσαλονίκης, ὅπου μᾶς παρετέθη νηστήσιμη τράπεζα ἀγάπης.

Βουλγαρία

Ἡ πρώτη μας διανυκτέρευσις ἐγίνε σὲ ξενοδοχεῖο τῆς πόλεως Σαντάνσκυ, ὅπου μᾶς ἀνέμενε ὁ Θεοφίλ. Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος, ὁ ὁποῖος πλέον θὰ ἦταν καὶ ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Προσκυνηματός μας.

- Τὸ πρωτὶ τῆς Πέμπτης, 14/27.8.2009, προσκυνήσαμε στὸν Ἱερό Ναὸ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου στὴν πόλι τοῦ Σαντάνσκυ.

Ἀπὸ ἐκεῖ, κατευθυνθήκαμε πρὸς τὴν πιὸ γνωστὴ Μονὴ τῆς Βουλγαρίας ποὺ ἀποτελεῖ καὶ τὸ μεγαλύτερο προσκύνημά της, τὸ Μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τῆς Ρίλας. Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης, πρῶτος ἀσκητῆς-ἐρημίτης τῶν σλαβικῶν λαῶν, ἐζησε τὸν 1' αἰ. Προσκυνήσαμε τὸ ἀφθαρτὸ Λείψανο τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου στὸ περίλαμπρο Καθολικὸ τῆς Μονῆς.

Ἀργὰ τὸ μεσημέρι φθάσαμε στὴν Σόφια, ὅπου συναντηθήκαμε μὲ τοὺς ἐκ Ρουμανίας ἀφιχθέντας ἀδελφοὺς Ἀρχιερεῖς Θεοφίλ. Σουτσάβας κ. Σωφρόνιο καὶ Γαλαζίου κ. Διονύσιο.

Τὸ ἀπόγευμα πήγαμε στὸν ἐορτάζοντα Ἱερό Καθεδρικό Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου γιὰ νὰ συμμετάσχουμε στὸν ἐορτινὸ Ἐσπερινὸ καὶ Ὁρθρο, σύμφωνα μὲ τὸ σλαβονικὸ τυπικὸ ποὺ τηρεῖται ἐκεῖ. Στὶς ἰ. Ἀκολουθίες προεξήρχε μὲ ἀπροσποίητη ἱεροπρέπεια ὁ οἰκείος Ἱεράρχης Σεβασμ. Τριάδιτσα κ. Φώτιος, τῆ συμμετοχῆ τεσσάρων Ἐπισκόπων, δύο ἐξ Ἑλλάδος καὶ δύο ἐκ Ρουμανίας, Ἱερέων, Διακόνων, Ὑποδιακόνων καὶ μεγάλου ὄντως πλήθους εὐλαβῶν πιστῶν.

- Τὸ πρωτὶ τῆς Παρασκευῆς, 15/28.8.2009, ἐτελέσθη τὸ πανηγυρικὸ ἀρχιερατικὸ σὺλλεϊτουργο τῆς Κοιμήσεως τῆς Παναγίας μας. Ἐλαβαν μέρος πέντε Ἀρχιερεῖς, ἕξι Ἱερεῖς, τρεῖς Διάκονοι καὶ πολλοὶ Ὑποδιάκονοι.

Ἡ Θ. Κοινωνία μετεδίδετο ἀπὸ τρία ἅγια Ποτήρια καὶ διήρκεσε 45'!

Πραγματοποιήθηκε λιτανεία περίξ του Ναού, ἀκολούθησε Δέησις (Μολιέμπεν) ἐντὸς τοῦ Ναοῦ καὶ μετὰ τὴν 1ην μεσημβρινὴν (!) ἔφθασε ἡ ὥρα τοῦ Κηρύγματος. Μὲ τὴν εὐλογία τοῦ Σεβασμ. Τριάδιτσα, σύντομη ἐόρτια ὁμιλία ἐξεφώνησε ὁ Θεοφιλ. Γαρδικίου ἑλληνιστὴ μὲ παράλληλη ἀπόδοσι στὴν βουλγαρικὴ ἀπὸ μίᾳ ἑλληνομαθῆ πιστῆ.

Μετὰ τὸ πέρασι τῆς πολυῶρου Πανηγύρεως, μετέβημεν στὴν Ἱερά Γυναικεία Μονὴ τῆς Ἁγίας Σκέπτης τῆς Θεοτόκου στὸ Προάστιο τῆς Σόφιας Κνιάζεβο. Ἡ πολυμελὴς Ἀδελφότης (περὶ τὶς 55 Μοναχῆς) τῆς πολυπληθεστέρας αὐτῆς Μονῆς τῆς Βουλγαρίας, ἡ ὁποία ἐξυπηρετεῖται πνευματικῶς ὑπὸ τῆς Ἐπαρχίας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου, μᾶς ὑποδέχθηκε μὲ σεβασμὸ, τιμὴ καὶ ἐγκαρδιότητα. Στὸν Ναὸ τοῦ Ἀποστόλου Λουκᾶ ὁ Θεοφιλ. Μεθώνης ἀπηύθυνε στὴν συγκεντρωθεῖσα Ἀδελφότητα πνευματικὲς νουθεσίες καὶ στὴν συνέχεια παρετέθη ἐόρτια τράπεζα σὲ ὅλους τοὺς προσκυνητὰς ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα.

Τὸ ἴδιο ἀπόγευμα, ξεναγηθήκαμε στὸ κέντρο τῆς Σόφιας καὶ προσκυνήσαμε στὴν κρύπτη τοῦ Ρωσικοῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου τὸν Τάφο τοῦ Ἁγίου Ἀρχιεπισκόπου Σεραφεὶμ Σομπόλιεφ († 1950), ὁ ὁποῖος ἀνεδειχθῆ Ὁμολογητῆς τῆς Πίστεως καὶ Θαυματουργός. Ἐπίσης, προσκυνήσαμε στὸν ἀρχαῖο Ναὸ τῆς Ἁγίας Σοφίας, στὸν ἀχανῆ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Ἀλεξάνδρου Νέφσκυ καὶ στὸν ἱστορικὸ Ναὸ τῆς Ἁγίας Κυριακῆς, ὅπου ἀναπαύεται σὲ λάρνακα τὸ ὄφθαρτο ἰ. Λεῖψανο τοῦ Σέρβου Βασιλέως Ἁγίου Στεφάνου Μιλούτιν († 29.10.1321).

- Τὸ Σάββατο, 16/29.8.2009, ἀναχωρήσαμε ἀπὸ τὴν Σόφια μὲ κατεύθυνσι τὸ Πλόβντιβ, τὴν γνωστὴ μας Φιλιππούπολι, τὴν ὁποίαν παρεκάμψαμε καὶ μὲσω τοῦ Ἀσένογκραντ (Στενημάχου) πήγαμε στὴν ἱστορικὴ Ἱερά Μονὴ Κοιμηθῆως τῆς Θεοτόκου τοῦ Μπάτσκοβο. Στὸ Καθολικὸ τῆς Μονῆς ὑπάρχει θαυματουργὴ ἀρχαία Θεομητορικὴ Εἰκόνα.

Ἀπὸ ἐκεῖ, κατευθυνθήκαμε πλέον στὰ σύνορα μὲ τὴν Τουρκία. Εἰσήλαμε στὴν Ἄν. Θράκη καὶ τὸ βράδυ ἤμασταν πλέον στὴν Βασιλεύουσα...

Κωνσταντινούπολις

- **Τὸ πρῶτῷ** τῆς Κυριακῆς, 17/30.8.2009, περιδιαβήκαμε μὲ τὸ λεωφορεῖο μας τὰ θαλάσσια καὶ χερσαῖα τεῖχη τῆς Πόλεως. Τὰ μάτια μας δὲν προλάβαιναν νὰ θεωροῦν σὲ ξηρὰ καὶ θάλασσα τοπία καὶ φύσι. Ὑπάρχει ὄντως ἐξαιρετικὴ ὁμορφιά, ἀλλὰ ἐκεῖνο ποῦ σαγηνεύει εἶναι τὸ βάρος μίᾳς ἀνυπέρβλητης ἱστορικῆς μνήμης. Ἡ παρουσία τῶν συμβόλων καὶ τῶν μνημείων τῶν Ὄθωμανῶν κατακτητῶν τῆς Πόλεως εἶναι καταθλιπτικὰ ἐμφανῆς.

Μὲ ἀνάμικτα αἰσθήματα φθάσαμε στὴν ἐκτὸς τῶν τειχῶν περίφημη Μονὴ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς στὸ Βαλουκλί. Προσκυνήσαμε στὸν ὑπόγειο Ναὸ τοῦ Ἀγιάσματος, εἶδαμε τοὺς τάφους τῶν πατριαρχῶν καὶ ἐτέρων ἐπιφανῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀξιωματούχων, οἱ περισσότεροι τῶν ὁποίων μόνον δυσάρεστη αἴσθησι μποροῦσαν νὰ μᾶς προκαλέσουν ἀπὸ Ὀρθοδόξου πλευρᾶς, καὶ εἰσήλαμε στὸν εὐρύχωρο Ναὸ τοῦ Προσκυνηματος.

Επόμενος σταθμός μας, ήταν η Μονή της Χώρας, σήμερα Μουσείο. Τα σωζόμενα ψηφιδωτά, ως και οι τοιχογραφίες στο ταφικό Παρεκκλήσιο, του ΙΔ΄ αι., είναι από τα καλύτερα αντιπροσωπευτικά δείγματα του είδους παγκοσμίως. Ο Χριστός, η Χώρα των Ζώντων, η Κυρία Θεοτόκος, η Χώρα του Άχωρήτου, οι σκηνές του Χριστολογικού και Θεομητορικού κύκλου, οι Άγιοι ως ζώσες εικόνες του Ζώντος Θεού, διαλαλούν άφωνα την Νίκη της Ζωής επί του θανάτου. Άλλωστε εκεί ακριβώς εικονίζεται η περίφημη και ασύγκριτη «Ανάστασις»!...

Ήλθε η ώρα να πάμε στην Άγια-Σοφία. Το Μνημείο, σύμβολο και κιβωτός των ιερών και των όσιων του Γένους μας, η Νέα Ίερουσαλήμ των Όρθοδόξων Ρωμιών και της οικουμένης όλης, θεωρείται σήμερα Μουσείο και υπάρχει πάντοτε μέγας αριθμός επίσκεπτών εκ πάσης τής ύφηλίου. Τμήμα του Ναού ύφίσταται συντήρηση και είναι καλυμμένο. Σύμβολα και προσκτισματα των Όθωμανών έχουν αλλοιώσει έν πολλοίς τόν χαρακτήρα του χώρου, εφ΄ όσον ο Ναός ήταν για πεντακόσια περίπου χρόνια τζαμί. Πάρα ταύτα, δέν δύναται η ψυχή του Όρθοδόξου Ρωμιού να μείνη άπαθής έντός Αύτου και να μη συνταραχθή από τo μεγαλείο, αλλά και από την θλίψη. Άνερχόμεθα στον γυναικωνίτη από την ειδική «ράμπα» με τις έξι περιστροφές της. Εύρισκόμεθα σε τεραστίους χώρους. Ο Ναός όλος είναι χωρητικότητας 25.000 ατόμων! Βλέπουμε τo θεωρείον της Βασιλίσης, την Αίθουσα Συνοδικών Συνεδριάσεων στην δεξιά κεραία, όπου και η περίφημη ψηφιδωτή Δέσις του ΙΒ΄ αι. κ.ά.

Πίσω από τόν Ναό, είναι ο χώρος εισόδου των περιφήμων Όθωμανικών Άνακτόρων του Τόπ Καπί. Έντος τής έξωτερικής αύλης, σε ένα όνειρώδες τοπίο, βλέπουμε έξωτερικά τόν περίφημο Ναό τής Άγίας Ειρήνης, έντος του όποιου -σε προγενεστερά μορφή του- είχε συνέλθει η Άγια Β΄ Οικουμενική Σύνοδος.

Το άπόγευμα μεταθήκαμε για κρουαζιέρα στον Βόσπορο με ειδικό καΐκι που ναυλώσαμε. Είδαμε ιστορικές τοποθεσίες και μνημεία από την εύρωπαϊκή του πλευρά, μέχρι τo Φρούριο τής Ρωμυλίας, και επιστρέψαμε από την άσιατική του πλευρά. Το ίδιο βράδυ, στην Πλατεία του Ταξίμι, είδαμε έξωτερικά τόν Ναό τής Άγίας Τριάδος και τὰ έλληνικά εκπαιδευτικά Ίδρύματα Ζάππειο και Ζωγράφειο.

- Την Δευτέρα, 18/31.8.2009, ταξιδεύσαμε στα όμορφα Πριγκηπόννησα στην θάλασσα τής Προποντίδος. Στα νησιά άνθουσε άλλοτε τo έλληνικό στοιχείο, ένώ σήμερα άπομένουν έλάχιστοι Ρωμιοί. Περάσαμε από τὰ νησιά τής Πρώτης και τής Άντιγόνης και τελικά άποβιβασθήκαμε στην νήσο τής Χάλκης. Κατευθυνθήκαμε με άμαξες η πεζή στην Μονή τής Άγίας Τριάδος, στην κορυφή λόφου. Το έντυπωσιακό κτήριο τής Θεολογικής Σχολής άνακαινίζεται και διατηρείται σε καλή κατάσταση.

Άπό την Χάλκη πήραμε τo πλοίο τής γραμμής και άποπλεύσαμε για τo διπλανό νησί, την Πρίγκηπο, τo πιό μεγάλο και ώραίο από τὰ Πριγκηπόννησα. Όλίγοι άδελφοί προτιμήσαμε να άνηφορίσουμε με άμαξες και έν συνεχεία με ειδικό λεωφορείο στην γνωστή Μονή του Άγίου Γεωργίου του Κουδουνά σε κορυφή λόφου τής νήσου, η όποια άνάγει την Ίδρυσί της στο δεύτερο ήμισυ του Ι΄ αι. Προσκυνήσαμε τo θαυματοργό εικόνισμα του Άγίου Γεωργίου έντος του Καθολικού. Εκεί παρατηρείται τo άξιοπεριεργο φαινόμενο να συρρέουν κατά χιλιάδες οι Τούρκοι για να ζητήσουν την βοήθεια του Άγίου Γεωργίου, τόν όποιον εύλαβούνται πολύ.

- Επιστρέψαμε άτμοπλοϊκώς στην Πόλι τo άπόγευμα και κατευθυνθήκαμε στον άπό του έτους 1600 Πατριαρχικό Ναό του Άγίου Γεωργίου στο Φανάρι. Όταν φθάσαμε, ο Έσπερινός που έτελείτο για την άρχή τής Ίνδίκτου κατά τo νέο ήμερολόγιο, ήταν προς τo τέλος του χοροστατούντος του πατριάρχου. Έμεις κατευθυνθήκαμε στα πλαινά κλίτη του Ναού και προσκυνήσαμε τὰ άφθαρτα ι. Λείψανα των Άγίων Εύφημίας τής Πανευφήμου, Σολομονής τής Μητρός των Άγίων Μακαρβαίων Παίδων και Θεοφανούς τής Βασιλίσης, επίσης την Στήλη τής Φραγγελώσεως του Κυρίου μας και έτερα σεβάσματα.

• Την Τρίτη, 19.8/19.2009, μετέβημεν στὸν Ναὸ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς στὸ Πικριδίον (Χάσκοι), γιὰ νὰ προσκυνήσουμε τὸν Τάφο τῆς Ἁγίας νεομάρτυρος Ἀργυρῆς τῆς ἐκ Προύσης († 5.4.1721), ἡ ὁποία ἔχει ἓνα πολὺ συγκινητικὸ μαρτυρικὸ συναξάρι καὶ εορτάζεται στὶς 30 Ἀπριλίου. Ὁ ὠραῖος αὐτὸς Ναὸς εἶναι «βυζαντινῆς καταγωγῆς» καὶ ἀνακαινίσθη τὸ πρῶτο ἡμῖσι τοῦ ΙΗ' αἰ. ἀπὸ τὸν Ἡγεμόνα τῆς Μολδοβλαχίας Κωνσταντῖνο Μπρανκοβεάνου, ὁ ὁποῖος μάλιστα μαρτύρησε ἀργότερα στὴν Πόλι με τοὺς τέσσερις υἱοὺς του. Μπροστὰ στὸ νότιο κλίτος του, ἐνώπιον τοῦ Τέμπλου, ὑπάρχει ὁ Τάφος τῆς Ἁγίας Νεομάρτυρος Ἀργυρῆς με ὅσα ἀπὸ τὰ ἱ. Λειψανά της διεσώθησαν, μετὰ τὴν βεθήλωσι τους κατὰ τοὺς βανδαλισμοὺς τοῦ 1955.

Διαπεράσαμε τὴν γέφυρα τοῦ Κερατιοῦ Κόλπου καὶ βρεθήκαμε στὸ ΒΑ ἄκρο τῆς Πόλεως, γιὰ νὰ προσκυνήσουμε στὴν Παναγία τῶν Βλαχερνῶν, ποὺ ἀποτελοῦσε τὸ πιὸ μεγάλο καὶ φημισμένο Προσκύνημα τῆς Παναγίας στὴν Πόλι ἀπὸ τὸν Ε' αἰ., ὅταν ἀνηγέρθη ἀπὸ τὴν Αὐτοκράτειρα Ἁγία Πουλχερία γιὰ νὰ φιλοξενήσῃ τὴν Τιμία Ἐσθήτα τῆς Θεοτόκου. Σήμερα ὑπάρχει ἓνα μικρὸ καὶ ταπεινὸ Ναῦδριον, τὸ ὁποῖο περιλαμβάνει τὸ Ἅγιασμα.

Ἀπὸ ἐκεῖ, οἱ μὲν πλείστοι ἐκ τῆς προσκυνηματικῆς μας ὁμάδος πῆγαν στὴν γνωστὴ Κλεισιτὴ Ἀγορὰ τῆς Πόλεως (Καπαλί Τσαρσί) γιὰ ψώνια, οἱ δὺο ὅμως Ἐπίσκοποι με ὀλίγους Ἀδελφοὺς σπεύσαμε στὸν λίγο χρόνον ποὺ μᾶς ἀπέμενε στὴν Ἐπτάλοφο νὰ δοῦμε καὶ νὰ προσκυνήσουμε ὅσο τὸ δυνατόν περισσότερους Ναοὺς. Ἔτσι, ἀνακαλύψαμε καὶ εἰσήλθαμε στὸν ἱστορικὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου τῆς Ξυλόπορτας, ὁ ὁποῖος μάλιστα διετέλεσε ἐπ' ὀλίγον (1597-1600) καὶ Πατριαρχικὸς Ναὸς μετὰ τὴν Ἄλωσιν. Ὁ πρόσφατος ἀνακαινισμὸς αὐτοῦ Ναὸς κατανύσσει θαθεῖα μετὰ τὴν ἱεροπρέπεια του καὶ τὸ ταπεινὸ μεγαλεῖο του. Κατόπιν, ἀφιερῶσαμε ἄρκετο χρόνο γιὰ νὰ ἀνακαλύψουμε ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἁγίαν (ἀριθ. 21) τὸν Ναὸ τῶν Ταξιάρχων στὴν περιοχὴ τοῦ Βαλατᾶ. Ὅπως ἐγράφη σχετικὰ πρόσφατα

σὲ ἐπίσημο βῆμα (βλ. περιοδ. «Ἀρχαιολογία καὶ Τέχνες», τ. 103, σελ. 39-40), ἡ πιὸ πιθανὴ τοποθεσία γιὰ τὸν ἐντοπισμὸ τῆς πάλαι ποτὲ περιφῆμου Μονῆς τοῦ Χρυσοβαλάντου, ὅπου ἠσκήθη καὶ διέπρεψε θεοφυλῶς ἡ μεγίστη Ὁσία Μητέρα Εἰρήνη ἐκ Καππαδοκίας, εἶναι ὁ Ναὸς τῶν Ταξιάρχων στὸν Βαλατᾶ, ἐπὶ τοῦ πέμπτου λόφου τῆς Πόλεως. Καὶ τοῦτο διότι, ἡ μὲν ὀνομασία Βαλατᾶς προέρχεται ἐκ παραφθορᾶς τοῦ «Χρυσοβάλαντον» (Βάλαντον-Βαλατᾶς), ἡ δὲ Μονὴ τῆς Ὁσίας Εἰρήνης ἐτιμᾶτο στοὺς Ταξιάρχας Μιχαὴλ καὶ Γαβριήλ. Φυσικὰ ὁ ὑπάρχων Ναὸς -μία ἀπλῆ Βασιλικὴ βαμμένη κόκκινη- ἀποτελεῖ πολὺ μεταγενέστερο κτίσμα στὴν θέσι τοῦ προϋφισταμένου παλαιοῦ.

Συνεχίσαμε τὴν περιπατητικὴ ἀναζήτησί μας καὶ φθάσαμε στὴν Παναγία Παμμακάριστο, ποὺ στέγαζε τὸ ἐμπερίστατο Πατριαρχεῖο μετὰ τὴν Ἄλωσι γιὰ 130 ὀλόκληρα χρόνια (1456-1587). Πρόκειται γιὰ Ναὸ τοῦ ΙΓ' αἰ. καὶ ἀποτελεῖ ἓνα σπάνιο δεῖγμα λεπτῆς βυζαντινῆς ἀρχιτεκτονικῆς. Σήμερα, μόνον ἓνα τμήμα του λειτουργεῖ ὡς Μουσεῖο, τὸ ταφικὸ Παρεκκλήσιο, με θαυμάσια σπαράγματα ψηφιδωτῶν, ἐφάμιλλα τῆς Μονῆς τῆς Χώρας.

Λίγο παρακάτω, μετὰ τῆς Μεγάλης τοῦ Γένους Σχολῆς καὶ τοῦ Ἰωακείμειου Παρθενωγείου, εἰσήλθαμε στὴν ἀνακαινισμένη Παναγία Μουχλιώτισσα, τὴν μόνη βυζαντινὴ Ἐκκλησίᾳ ποὺ παρέμεινε Χριστιανικὸς Ναὸς μετὰ τὴν Ἄλωσι καὶ δὲν μετετράπη σὲ τζαμί.

Ἀλλάξαμε κατεύθυνσι καὶ μετὰ ταῖς βρεθήκαμε στὸ ἄλλο ἄκρο τῆς Πόλεως, στὰ Ὑψωμαθεῖα. Προσκυνήσαμε στὸν ἀνακαινισμένο ἱστορικὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Κυπαρισσᾶ, εἶδαμε ἐξωτερικὰ τὸν Ναὸ τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ καὶ τὸ ἀρχαῖο Μαρτύριο τῶν Ἁγίων Κάρπου καὶ Παπύλου· ἐπίσης, εἰσήλθαμε στὸν εὐρύχωρο Ναὸ τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης καὶ τελικὰ φθάσαμε στὸ ἐρειπωμένο Καθολικὸ τοῦ Τ. Προδρόμου τῆς περιφῆμου Μονῆς τοῦ Στουδίου. Δὲν ὑπάρχει ὅμως δυνατότης εἰσόδου, λόγω ἔργων ὑποστηρίξεως. ➔

Ἡ Πανήγυρις τῆς Ἁγίας Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου

ΜΕ τὴν Χάρι τοῦ Κυρίου μας, ἐπανηγύρισε μὲ ἰδιαίτερη λαμπρότητα καὶ ἐφέτος τὸ Ἱερὸ Ἵουχαστήριον τῆς Ὁσίας Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου στὸν Βατῶντα Εὐδοίας, στὸ ὁποῖο ὑπεύθυνη εἶναι ἡ Κτητόρισα αὐτοῦ ἁδ. Κυριακὴ Σιάτρα ἀπὸ τὴν Χαλκίδα.

Τὸ ὄραδν τῆς Κυριακῆς, 27.7.2009 ἐκ.ἡμ., ἐτελέσθη ὁ Πανηγυρικὸς Μέγας Ἑσπερινὸς τῆς Ἑορτῆς, ἀφοῦ προηγήθηκε ἡ Ἱερὰ Ἀκολουθία τοῦ Μικροῦ Ἀγιασμοῦ διὰ τῆς Ὁσίας Εἰρήνης. Χοροστάτησε ὁ Θεοφίλ. Ἐπίσκοπος Ὠρεῶν κ. Κυπριανός, ὁ ὁποῖος καὶ ὠμίλησε καταλλήλως, παρέστη δὲ μέγα πλῆθος προσκυνητῶν. Στὸ τέλος τῆς Ἀκολουθίας, πραγματοποιήθηκε λιτάνευσις τῆς θαυματουργοῦ Ἱ. Εἰκόνας τῆς Ἁγίας.

Τὸ πρωῖ τῆς Δευτέρας, 28.7.2009 ἐκ.ἡμ., τὴν πανηγυρικὴ Θεία Λειτουργία ἐτέλεσε ὁ Θεοφίλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης μὲ τὸν Ἐφημέριον Αἰδεσιμ. π. Κωνσταντῖνο Τερζάκη, τὸν Αἰδεσιμ. π. Γεώργιο Γιὰν καὶ τὸν Ἱεροδιάκονο Θεοχάρη Ἀγιοκυπριανίτη. Ἐψαλαν πανηγυρικὰ εὐλαβεῖς Ἱεροψάλται, συνέτρεξε δὲ μεγάλο πλῆθος πιστῶν.

(Συνέχεια στὴν σελ. 366)

← Τὸ πρωῖ τῆς Τετάρτης, 20.8/2.9.2009, ἀναχωρήσαμε ἀπὸ τὴν Πόλι μὲ τὴν εὐχή καὶ ἐλπίδα νὰ τὴν ξαναδοῦμε κάποτε. Διήλθαμε ἐντὸς ἡ πλησίον πολλῶν ἱστορικῶν πόλεων τῆς Ἀν. Θράκης: Σηλυβρίας, Ἐπιβατῶν, Ἡρακλείας, Ραιδεστοῦ, Μαλγάρων, Κεσάνης κλπ. Πέρασαμε τὰ σύνορα στὸν Ἑβρο καὶ εἰσήλθαμε στὸ ἐλληνικὸ ἔδαφος.

Ἐπιστροφή στὴν Ἑλλάδα

Διασχίσαμε τὴν Δυτ. Θράκη ἀκολουθοῦντες τὴν Νέα Ἐγνατία καὶ σταθμεύσαμε στὴν Νέα Καρβάλη τοῦ νομοῦ Καβάλας, στὸν Ἅγιον Γρηγόριον Θεολόγον, ὅπου προσκυνήσαμε τὸ Λεῖψανο τοῦ ἱ. Πατρός. Φθάσαμε στὴν Θεσσαλονίκη ἀργὰ τὸ ἀπόγευμα καὶ προσκυνήσαμε στὸν Ἅγιον Δημήτριον τὸ ἱ. Λεῖψανο τοῦ Μεγαλομάρτυρος, τὸ ἱ. Λεῖψανο τῆς Ἁγίας Ἀνυσίας καὶ τὰ ἄλλα σεβάσματα τοῦ περιλάμπρου Ναοῦ.

• Τὴν Πέμπτη, 21.8/3.9.2009, προσκυνήσαμε στοὺς Ναοὺς τῆς Ἀχειροποιήτου, ὅπου καὶ ἡ Θαυματουργὸς Εἰκόνα τῆς Παναγίας Ρευματοκρατούσης, τῆς Ἁγίας Σοφίας, ὅπου τὸ ἱ. Λεῖψανο τοῦ Ἁγίου Βασιλείου Θεσσαλονίκης, στὴν Κατακόμβη τοῦ Τ. Προδρόμου, στὴν Ἁγία Θεοδώρα, ὅπου τὰ ἱ. Λεῖψανα τοῦ Ὁσίου Δαυῖδ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκη καὶ τῆς Ὁσίας Θεοδώρας τῆς ἐν Θεσσαλονίκη, ὡς καὶ στὸν Ἅγιον Γρηγόριον Παλαμά, ὅπου τὸ ἱ. Λεῖψανο τοῦ Θεολόγου Πατρός.

Ἐπίσης, σταθμεύσαμε στὴν Ἱερὰ Γυναικεῖα Μονὴ Ὁσίου Ἐφραίμ τοῦ Σύρου στὴν Κονταρίτισσα Πιερίας, ὅπου προσκυνήσαμε τεμᾶχιον ἱ. Λειψάνων τοῦ Ὁσίου Ἐφραίμ καὶ θαυμάσαμε τὴν ἀρχιτεκτονικὴ τῆς καὶ τὸν ἐξαιρετικὸν διάκοσμό τῆς.

Ἄργα τὸ ἀπόγευμα φθάσαμε στὴν Ἱερὰ Μονὴ μας στὴν Φυλὴ καὶ τὸ θαυμαστὸ Προσκύνημα μας ἔλαβε, σὺν Θεῷ, πρεσβείαις τῆς Κυρίας Θεοτόκου, αἰσιον πέρασ.

Δόξα τῇ ἀπειρῷ συγκαταβάσει τοῦ Φιλανθρώπου Σωτῆρος ἡμῶν!

† ὁ Γ.Κλ.

Ἐπίσκεψις στοὺς Ὁρθοδόξους τῆς Βραζιλίας τῆς Ἀδελφῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς

Πανηγυρικὴ Ἐπέτειος καὶ Χειροτονία Ἐπισκόπου

ΚΑΤΟΠΙΝ εὐγενοῦς σχετικῆς προσκλήσεως καὶ μὲ τὴν εὐλογία τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου μας, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος μετέβη στὸ Σάο Πάολο τῆς Βραζιλίας, γιὰ νὰ συμμετάσχη στὸν ἑορτασμὸ τῆς ἐπετείου τῶν 70 ἐτῶν ἀπὸ τὰ ἱερὰ Ἐγκαίνια τοῦ ρωσικοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου Μύρων τοῦ Θαυματουργοῦ στὴν μεγαλοῦπολι αὐτῆ τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς.

Ὁ Θεοφιλ. κ. Ἀμβρόσιος ἀφίχθηκε στὸ Σάο Πάολο ἀεροπορικῶς, μετὰ μακρὰν πτήσιν, μέσῳ Μονάχου, τὴν Πέμπτη, 17.7.2009 ἐκ.ἡμ.

• **Τὸ πρωΐ** τοῦ Σαββάτου, 19.7.2009 ἐκ.ἡμ., τελέσθηκε ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία στὸν ἑορτάζοντα Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ὁσίου Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ σὲ προάσιο τοῦ Σάο Πάολο. Ἐλειτούργησε ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης κ. Ἀγαθάγγελος, Πρωθιεράρχης τῆς Ρ.Ο.Ε.Δ., μετὰ τοῦ Σεβασμ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀγ. Πετρούπολεως καὶ Β. Ρωσίας κ. Σωφρονίου, τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιου, τῶν Ἱερέων π. Γεωργίου Πετρέσκο καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ π. Βλαδιμήρου, ὡς καὶ τῶν Διακόνων Εὐγενίου καὶ Βασιλείου.

• **Τὴν Κυριακὴν**, 20.7.2009 ἐκ.ἡμ., τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἡλιοῦ, τελέσθηκε ἡ ἐπετειακὴ Θεία Λειτουργία στὸν Καθεδρικό Ναὸ τοῦ Ἁγίου Νικολάου. Προΐστατο ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης κ. Ἀγαθάγγελος καὶ ἔλαβαν μέρος οἱ δύο Ἀρχιερεῖς κ. Σωφρόνιος καὶ κ. Ἀμβρόσιος, οἱ Ἱερεῖς π. Γεώργιος, π. Κωνσταντῖνος καὶ π. Βλαδιμήρος καὶ οἱ Διάκονοι Εὐγένιος, Βασίλειος καὶ Καισάριος. Στὴν ἑορπία αὐτῆ ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία, κατὰ τὴν διάρκειά τῆς ὁποίας ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης κ. Ἀγαθάγγελος ἐχειροτόνησε ἕνα νέο Διάκονο, παρέστησαν 300 ἕως 400 Ὁρθόδοξοι πιστοί, κυρίως ρῶσοι, ἀλλὰ καὶ ἄλλων ἔθνοτιτῶν, ὡς καὶ βραζιλιάνοι προσήλυτοι.

• **Τὸ ἀπόγευμα** τῆς ἐπομένης ἡμέρας, ἔγινε ἡ Μοναχικὴ Κουρὰ τοῦ Πρωτοπρ. π. Γεωργίου Πετρέσκο στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῆς Ἁγίας Τριάδος. Μετὰ τὴν πρὸ ὀλίγων μινῶν κοίμησι τῆς ἐναρέτου Πρεσβυτέρου του, ὁ π. Γεώργιος ἐψηφίσθη Ἐπίσκοπος γιὰ τὴν Ἐπαρχία τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῆς Ρ.Ο.Ε.Δ. τὸν περασμένο Μάιο, ἀλλὰ δὲν ἀπεδέχθη τὴν ψῆφο. Τώρα, κατόπιν πείσεως Κλήρου καὶ λαοῦ ἐνέδωσε, συναισθανόμενος τὴν μεγάλη ἀνάγκη παρουσίας μονίμου Ἀρχιερέως στὴν Λατινικὴ Ἀμερική, ὅπου σχεδὸν σύσσωμη ἡ Ρωσικὴ Ἐπαρχία δὲν ἐδέχθη τὴν πρὸ δύο ἐτῶν ἔνωση μετὰ τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας. Τὴν Κουρὰ ἐτέλεσε ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης κ. Ἀγαθάγγελος καὶ Ἀνάδοχος παρέστη ὁ Σεβασμ. κ. Σωφρόνιος. Ὁ νεόκομος πλέον Ἱερομόναχος ἔλαβε τὸ ὄνομα

Γρηγόριος, πρὸς τιμὴν τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Θαυματουργοῦ.

Ἡ νέα αὐτὴ ἀπρόσμενη τροπὴ τῶν πραγμάτων, ἀνάγκασε τὸν Θεοφιλ. κ. Ἀμβρόσιο νὰ ἀλλάξῃ τὸ πρόγραμμά του, ὥστε νὰ παραμείνῃ καὶ τὸ ἐπόμενο Σαββατοκύριακο στὴν Βραζιλία, προκειμένου νὰ συμμετάσχῃ στὴν χειροτονία τοῦ νέου Ἐπισκόπου, ἀφοῦ βεβαίως ἐνημέρωσε ἐγκαίρως καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας καὶ ἔλαβε τὴν πρόθυμο ἔγκρισί τους.

• **Τὴν ἐπομένην**, Τρίτη, 22.7.2009 ἐκ.ἡμ., καὶ ἐνῶ ὁ Σεβασμ. κ. Ἀγαθάγγελος ἀνεχώρησε γιὰ σύντομη ποιμαντικὴ ἐπίσκεψι στὶς ρωσικὲς ἐκκλησιαστικὲς κοινότητες τῆς Ἀργεντινῆς καὶ Οὐρουγουάης, ὁ Θεοφιλ. κ. Ἀμβρόσιος ἐπισκέφθηκε ὄρεινὴ περιοχὴ πλησίον τῆς πόλεως Πιετάτε, ὅπου σὲ ὑψόμετρο 1200 μέτρων θὰ διαμορφωθῇ μελλοντικὴ Ἱερὰ Μονή.

• **Τὴν Πέμπτην**, 24.7.2009 ἐκ.ἡμ., ἀκριβῆ ἡμερομηνία τῆς τελέσεως τῶν ἱερῶν Ἐγκαινίων τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου στὸ Σάο Πάολο πρὸ ἑβδομηκοντατετίας, ἐτελέσθη ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία. Ὁ Θεοφιλ. Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος ἐλειτούργησε μετὰ τοῦ Σεβασμ. κ. Σωφρονίου.

• **Τὸ Σάββατο**, 26.7.2009 ἐκ.ἡμ., ἐτελέσθη Παννυχίδα στὸ κεντρικὸ Κοιμητήριο τοῦ Σάο Πάολο, ἐπὶ τοῦ ἀπερίττου μνήματος τοῦ ρώσου Ἀρχιεπισκόπου Θεοδοσίου († 1968), ὁ ὁποῖος ἔλαβε μέρος στὰ Ἐγκαίνια τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου τὸ 1939, παρέστη δὲ καὶ ὁ ἀφιχθεὶς ἀπὸ τὴν σύντομη περιοδεία του στὴν Ν. Ἀμερικὴ Σεβασμ. κ. Ἀγαθάγγελος.

Τὸ βράδυ τοῦ Σαββάτου, στὸν Ναὸ τῆς Ἁγίας Τριάδος, μετὰ τὸ πέρασ τῶν Ἀκολουθιῶν τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ Ὁρθρου τῆς ἐπομένης, ἔλαβε χώρα ἡ τελετὴ τῆς ἐπίδοσεως τοῦ Μεγάλου Μηνύματος τοῦ ἐψηφισμένου Ἐπισκόπου Σάο Πάολο, Βραζιλίας καὶ Νοτίου Ἀμερικῆς κ. Γρηγορίου. Κατὰ τὴν διάρκειά αὐτῆς, ὁ ἐψηφισμένος Ἐπίσκοπος ἀνέγνωσε ἔνδακρυς τὴν Ὁμιλία του, ἡ ὁποία συνεκίνησε βαθύτατα τοὺς πολυπληθεῖς παρισταμένους (βλ. αὐτὴν στὸ ἐκτενέστερο δημοσίευμα τῆς Ἱστοσελίδος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας).

• **Τὴν Κυριακὴν**, 27.7.2009 ἐκ.ἡμ., τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος, στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῆς Ἁγίας Τριάδος, κατὰ τὴν διάρκειά τῆς ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας, στὴν ὁποίαν ἔλαβαν μέρος ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης κ. Ἀγαθάγγελος μὲ τοὺς Ἀρχιερεῖς κ. Σωφρόνιο καὶ κ. Ἀμβρόσιο, πέντε Ἱερεῖς καὶ πέντε Διάκονοι (εἶχαν ἤδη ἔλθει καὶ ἀπὸ τὴν Ἀργεντινὴ ἕνας Ἱερεὺς καὶ ἕνας Διάκονος), παρουσία μεγάλου πλήθους Ὁρθοδόξου λαοῦ, ἐτελέσθη ἡ χειροτονία τοῦ νέου ἀξίου Ἀρχιερέως Σεβασμ. Ἐπισκόπου Σάο Πάολο, Βραζιλίας καὶ Ν. Ἀμερικῆς κ. Γρηγορίου.

Ἐπικρατοῦσε εἰρήνη, προσευχητικότητα καὶ κατάνυξι. Ὁ νεοχειροτόντος Ἐπίσκοπος ἐκοινώνησε πλῆθος πιστῶν ἐπὶ ἡμῶρον περίπου. Θεῖο κήρυγμα ἐξεφώνησε ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης κ. Ἀγαθάγγελος. Στὸ τέλος τῆς Θ. Λειτουργίας, ὁ νέος Ἀρχιερεὺς περιεβλήθη τὸν μανδύα τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χιλῆς καὶ Περού Λεοντίου († 1971) καὶ ἔλαβε ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ Μητροπολίτου κ. Ἀγαθαγγέλου τὴν ποιμαντορικὴν ράβδο, ψαλλομένου

δὲ τοῦ Πολυχρονισμοῦ του εὐλόγησε τὸ λογικὸ Πόιμνίό του καὶ ἐδέχθη τὶς εὐχές, τὴν ἀγάπην καὶ τὸν ἀμέριστο σεβασμὸ ἀπάντων.

• **Ὁ νέος** Ἐπίσκοπος κ. Γρηγόριος ἐγεννήθη τὸ ἔτος 1947 ἀπὸ ρώσους μετανάστες. Ἐσοῦδασε στὴν Ἱερατικὴ Σχολὴ τῆς Ἁγίας Τριάδος στὸ Τζόρδανβιλ τῆς Νέας Ὑόρκης. Ἐπιθυμοῦσε νὰ γίνῃ Μοναχός, ἀλλὰ οἱ γονεῖς του δὲν τοῦ τὸ ἐπέτρεψαν. Ἔτσι, ἐνυμφεῦθη καὶ ἐχειροτονήθη Ἱερεύς. Ἀπέκτησε τρία τέκνα, ἓναν υἱό, ὁ ὁποῖος εἶναι ἤδη ἔγγαμος Ἱερεύς, καὶ δύο θυγατέρες. Ἔχει καὶ ἐγγόνια.

Ἐπιδόθηκε στὸ Ἱερατικὸ/Ποιμαντικὸ ἔργο μὲ ζῆλο καὶ αὐταπάρνησι. Εἶθε ὁ Κύριος νὰ τὸν μακρομερεύη καὶ νὰ τὸν ἀναδεικνύη γνήσιο διάδοχο τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Του!

Μετὰ τὸ πέρασ τῆς Θείας Λειτουργίας, παρετέθη τράπεζα ἀγάπης στὴν πολὺ εὐρύκωρη αἴθουσα τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, ἡ ὁποία εἶχε διακοσμηθῆ γιὰ τὴν περίστασι.

• **Τὴν Δευτέρα**, 28.7.2009 ἐκ.ἡμ., ὁ Θεοφιλ. κ. Ἀμβρόσιος ἀνεχώρησε ἀεροπορικῶς γιὰ τὸ πολῦωρο καὶ ἐπίπονο ταξίδι τῆς ἐπιστροφῆς καὶ ἀφίχθη στὴν Ἀθήνα, μέσῳ Φραγκοφούρτης, τὸ ἀπόγευμα τῆς Τρίτης, 29.7.2009 ἐκ.ἡμ.

Ἦταν ἓνα διορθόδοξο γεγονός μεζονος σημασίας, ἐφ' ὅσον συνέσφιγξε ἔτι περισσότερο τὴν ἐνότητα τῶν Ὀρθοδόξων Ἐνισταμένων τῆς Ἑλλάδος μὲ τοὺς πολυπαθεῖς ἀδελφούς μας τῆς Ρωσικῆς Διασποράς.

Δόξα τῷ Θεῷ, πάντων ἕνεκεν!

ε. β. κ. π. ε

Ἐπίσκεψις Ἀγάπης στὶς Φυλακὲς Μαλανδρίνου Φωκίδος

Τὸ Σάββατο, 12/25.7.2009, πραγματοποιήθηκε μὲ ἐπιτυχία ἄλλο ἓνα «προσκύνημα» σὲ Φυλακὲς, στὰ πλαίσια τῶν Ἐξορμήσεων Ἀγάπης τοῦ Φιλανθρωπικοῦ Συλλόγου «Ἁγιος Φιλάρετος ὁ Ἐλεήμων», ὑπὸ τὴν καθοδήγησι καὶ ἐπιστασία τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Ὁρεῶν κ. Κυπριανοῦ, στὸ ὁποῖο συμμετείχαν Μοναχοὶ καὶ Μοναχές, πολλὰ Μέλη τοῦ Συλλόγου, ὡς καὶ φίλοι καὶ συμπαράστατες τοῦ φιλανθρωπικοῦ ἔργου.

Μετὰ ἀπὸ προσκύνημα στὴν περίφημη ἱστορικὴ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Λουκᾶ στὸ Στεῖρι τῆς Βοιωτίας, ἡ ἀποστολὴ ἔφθασε στὶς Φυλακὲς Μαλανδρίνου Φωκίδος τὸ μεσημέρι, ὅπου καὶ ἔγινε συνάντησις μὲ 100 ἀπόρους Κρατουμένους, σὲ σύνολο 450 φυλακισμένων.

Ὅπως πάντα, τοὺς προσφέρθηκε ἠθικὴ καὶ ὕλική συμπαράστασι, ἐνίσχυσι καὶ ἀγάπη, ἐνῶ οἱ Κρατούμενοι μὲ ἐκδηλὴ συγκίνησι εὐχαρίστησαν ἀπὸ τὴν καρδιά τους γιὰ τὴν ἔνδειξι αὐτῆς τῆς ἐμπράκτου φιλανθρωπίας.

Οἱ προσκυνηταὶ ἐνωσαν ἰδιαίτερη ἐκπληξὶ καὶ συγκίνησι, ὅταν ἀντίκρισαν στὸν Ναὸ τῶν Φυλακῶν μία μεγάλων διαστάσεων Τοιχογραφία μὲ τὸν Κύριό μας φυλακισμένο, πρωτότυπο τῆς ὁποίας ἀπετέλεσε ἡ γνωστὴ σχετικὴ Εἰκόνα τοῦ Συλλόγου, ἡ ὁποία ἀγιογραφήθηκε στὴν Ἱερὰ Μονὴ μας. Ἡ Τοιχογραφία ἦταν ἔργο Κρατουμένου, ὁ ὁποῖος καὶ τὴν ὠλοκλήρωσε τρεῖς μόλις ἡμέρες πρὸ τῆς ἀποφυλακισέως του!...

Ὁ Ἱεροδιάκονος Χριστοφόρος ὁ Ἡσυχαστὴς ἀπὸ τὴν Σκήτη Σύχλα (1930)*

Διήγησις πολὺ ὠφέλιμη

ΚΑΤΑ τὰ χρόνια 1930-1933 ἠσύχαζε στὰ γειτονικά δάση τῆς Σύχλας ἕνας Ἱεροδιάκονος, ποὺ καταγόταν ἀπὸ ἄλλους τόπους, ὀνόματι Χριστοφόρος. Ἡ μετάνοιά του ἦταν στὸ Μοναστήρι Φρασιινεῖ.

Ὅταν ἦταν ἀκόμη φοιτητὴς τῆς θεολογίας, στὶς διακοπές του πήγαινε στὴν Σύχλα καὶ ἀγωνιζόταν μόνος του στὸ βουνό, μέσα σ' ἕνα μικρὸ χαμόσπιτο, ποὺ ἀπέιχε ἕνα χιλιόμετρο μακριὰ ἀπὸ τὴν Σκήτη. Ἐκεῖνο τὸν καιρὸ ζοῦσαν πολλοὶ Μοναχοὶ Ἡσυχασταὶ στὰ βουνὰ τῆς Σύχλας.

Κάποτε περνοῦσαν μὲ τὰ πρόβατά των ἀπ' τὰ ἀπάτητα δάση δύο Ἀδελφοὶ τοῦ Μοναστηριοῦ Συχάστρια, ὁ Βασίλειος καὶ ὁ Κωνσταντῖνος Ἰλλίε. Ὁ ἕνας ἀπ' αὐτοὺς ἀντίκρουσε τὴν πόρτα μιᾶς ἐρημικῆς καλύβας, πλησίασε καὶ κτύπησε σιγανά.

– Εὐλόγησον, πάτερ!

Ἄλλὰ κανεὶς δὲν τοῦ ἀποκρίθηκε. Τότε κοίταξε καλὰ ὅτι ἡ πόρτα ἦταν κλειδωμένη μὲ ἕνα σύρτη, στὸν ὁποῖον κρεμόταν ἕνα σχοινί. Ἐκοψε μαλακὰ τὸ σχοινὶ καὶ ἡ πόρτα ἀνοιξε. Ἐμπήκε μέσα καὶ εἶδε ἕνα μικρὸ κελλὶ κάτω ἀπὸ ἕνα βράχο. Στὸ δάπεδο τοῦ κελλιοῦ ὑπῆρχαν φρέσκα ἐλάτινα κλαδιά, στὴν γωνία ἕνας πάγκος σὰν τραπέζι καὶ ἐπάνω τὸ Ὁρολόγιό τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἕνα κομμάτι χαρτὶ ποὺ ἔγραφε: «Ἐδῶ κατοικεῖ τὸ πιὸ ἐλεεινὸ κτῆνος τοῦ κόσμου». Τότε εἶπε ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς δύο Μοναχοὺς:

– Πόσους κρυμμένους δούλους ἔχει ὁ Θεὸς στὰ δάση αὐτά! Ἐὰν γνώριζα ποιὸς εἶναι, θὰ τοῦ ἔφερνα φαγητὸ ἀπὸ τὸ μαντρί.

Μετὰ ἔκλεισαν τὴν πόρτα καὶ ἀνεχώρησαν γιὰ τὰ πρόβατά των.

Ἦστερα ἀπὸ μερικὲς ἡμέρες ἔφθασε μιὰ βραδυὰ στὸ μαντρί τοῦ Μοναστηριοῦ ἕνας ξένος Ἀββάς. Ἦταν ἀδύνατος, ὑψηλὸς καὶ κουβαλοῦσε κάτι στὴν πλάτη του.

– Ἀδελφοί, τοὺς εἶπε, σὰς γνωρίζω, ὅταν εἶχατε πάει στὸ κελλὶ μου μὲ τὰ πρόβατα. Σὰς εἶδα ἀπὸ τὴν λόχη τοῦ δάσους. Ἐγὼ εἶμαι τὸ πιὸ ἐλεεινὸ κτῆνος τοῦ κόσμου, ὁ Ἱεροδιάκονος Χριστοφόρος.

– Τί ἔχεις σ' αὐτὸ τὸν ντορβά, μὲ τὸ σημεῖο τοῦ Σταυροῦ σηματοδεδεμένο ἐπάνω του; Τὸν ἐρώτησαν οἱ Ἀδελφοί.

– Εἶναι τὸ κρανίον ἑνὸς Ἁγίου ποὺ εὗρηκα στὸ δάσος. Ὁδηγήστε με στὸ Μοναστήρι, στὸν ἅγιον Ἡγούμενον, νὰ τοῦ ἀποκαλύψω αὐτὸ τὸ γεγονός.

Ὁδηγώντας τον λοιπὸν στὸν Πρωτοσύγκελλο Ἰωαννῆμο Μοροῖ, τὸν Ἡγούμενον τῆς Συχάστριας, ὁ Ἱεροδιάκονος Χριστοφόρος τοῦ εἶπε τὴν παρακάτω ἱστορία:

Τὸ περασμένο καλοκαίρι, τὴν ἡμέρα τῆς ἐορτῆς τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἡλιοῦ, ἀφοῦ ἱερούργησα στὴν Θεία Λειτουργία τῆς Σκήτης Σύχλας, ἐπέστρεφα στὴν καλύβα μου στὸ δάσος. Στὸν δρόμο, ἐπειδὴ ἤμουν κουρασμένος, ξάπλωσα καὶ κοιμήθηκα λίγο σ' ἕνα ξέφωτο. Ξαφνικὰ ὅμως ἕνα ἀόρατο χεῖρ μου ἔστρεψε τὸ κεφάλι ἐκεῖ ποὺ ἦταν τὰ πόδια μου. Ὑπολόγισα ὅτι θὰ ἦταν διαβολικὸς πειρασμὸς. Ξάπλωσα καὶ ἀποκοιμήθηκα πάλι. Καὶ πάλι τὸ ἴδιο χεῖρ μὲ ξύπνησε. Ἐκείνη τὴν στιγμή δῆλω νὰ στέκεται στὸν ἄερα ἕνας Ὅσιος Ἀσκητῆς. Ἦταν ντυμένος μὲ ράσα, χωρὶς σκούφο στὸ κεφάλι, μὲ

λευκά μαλλιά ριγμένα στις πλάτες, με γένηια κανονικά, με πρόσωπο λαμπρό και κρατούσε ένα κομποσχοίνι στο χέρι. Στην συνέχεια μου είπε με σιγανή φωνή:

«– Μή φοβάσαι, πάτερ Χριστοφόρε. Είμαι ένας ταπεινός δούλος του Χριστού που άσκήτευσα στον τόπο αυτό, άγνωστος σε όλους πριν από πολλά χρόνια. Έτελειώσα την ζωή μου εδώ και τα Λείψανά μου παραμένουν μέχρι τώρα άταφα. Λοιπόν, σήκω και έχε έμπιστοσύνη. Βάδισε προς τα δεξιά εκατό βήματα. Θα εύρης δίπλα σ' ένα βράχο τα όστα μου. Να πάρης ως εύλογία μόνο το κεφάλι μου, και να το έχης μαζί σου σ' όλη σου την ζωή, όπουδήποτε πηγαίνης, διότι αυτό θα σου είναι μεγάλη βοήθεια. Τα Λείψανά μου όμως να μη τολμήσης να τα πάρης, αλλά να τα ένταφιάσης σ' εκείνο το μέρος».

Άφου εξαφανίσθηκε ο Όσιος από μπροστά μου, πρώτα προσευχήθηκα μήπως είναι καμμιά πανουργία του δαίμονος, αλλά κατά την προσευχή μου αισθάνθηκα μιá πρωτοφανή χαρά μέσα στην καρδιά μου. Είπα τo «Πιστεύω» και μέτρησα εκατό βήματα προς τα δεξιά. Ξαφνικά εύρηκα κάτω από μιá κουφωτή-σκαλιστή πέτρα τα όστα αυτού του Όσιου. Ήταν κίτρινα σαν το κερι και με ώραία εύωδια. Κατόπιν έκανα τρεις μετάνοιες και άρχισα να έκτελω την έντολή του. Ό λογισμός μου όμως με παρακινούσε να πάρω όλα τα Λείψανα. Έστρωσα λοιπόν κάτω το ράσο μου. Άλλ' ώ του θαύματος! Καθώς έπιασα τα Λείψανα, από μιá άνεξήγητη θερμότητα που είχαν, κάηκαν τα χέρια μου και αναγκάστηκα να τα πετάξω κάτω στο έδαφος. Τότε ζήτησα συγχώρησι από τον Άγιο, έπειδή κατεπάτησα την έντολή του, πήρα μαζί μου μόνο το κρανίο, έθαψα τα άλλα και έπέστρεψα στην καλύδα μου.

Άπό εκείνη την ήμέρα μεταφέρω μαζί μου το κρανίο αυτού του Όσιου και με τις εύχές του είμαι λυτρωμένος από οποιοδήποτε πειρασμό και κίνδυνο.

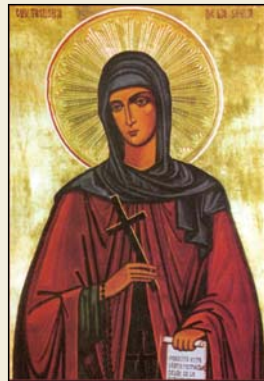
– Πάτερ Χριστοφόρε, τόν έρώτησε ο Ήγούμενος, μήπως γνωρίζεις το όνομα αυτού του Όσιου;

– Για πολú καιρό δέν γνώριζα το όνομά του. Και προσευχήθηκα στον Θεό με δάκρυα για να μου το άποκαλύψη. Μιά νύκτα που έκανα τόν Όρθρο στο κελλί μου, παρουσιάσθηκε ξαφνικά μπροστά μου αυτός ο θαυμαστός Όσιος και μου είπε:

– Πάτερ Χριστοφόρε, μη λυπάσαι πλέον άλλο, έπειδή δέν γνωρίζεις πώς όνομάζομαι. Όνομάζομαι Ίερομόναχος Μεγαλόσχημος Παύλος. Να με μνημονεύης στην άγια σου προσευχή. Και άμέσως έγινε πάλι άφαντος.

– Νάι, αυτός ήταν ο Πνευματικός της Άγίας Θεοδώρας της Σύχλας. Αυτός έζησε στην Σκήτη Συχάστρια κατά το τέλος του 18ου αιώνας. Κατόπιν έφυγε για την έρημο και έκοιμήθη εκεί (είπε ο Ήγούμενος).

Ό Ίεροδιάκονος Χριστοφόρος παρέμεινε τρεις ήμέρες στο Μοναστήρι Συχάστρια, ίερουργώντας καθημερινά στην Θεία Λειτουργία μαζί με τόν Πρωτοσύγκελλο Ίωαννίκιο Μοροϊί. Αυτές τις ήμέρες το κρανίο του Όσιου Ίερομονάχου Παύλου ήταν τοποθετημένο επάνω στην Άγία Τράπεζα, άπ' όπου σκόρπιζε στην Έκκλησία μιá ώραία πνευματική εύωδια. Μετά άσπάσθηκαν το άγιο Λείψανο οι Πατέρες, κατόπιν ο Ίεροδιάκονος Χριστοφόρος τó έβαλε πάλι στον ντορβά του και ξεκίνησε για την Σκήτη Σύχλα. Άπό την ήμέρα αυτή κανείς πλέον δέν συνάντησε τόν π. Χριστοφόρο. Ύποθέτουν μερικοί ότι προχώρησε στα βάθη των δασών των βουνών της Σύχλας και εκεί έτελειώθη, δοξάζοντας τόν Θεό.

Ἡ Πανήγυρις τῆς Ἁγίας Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν σελ. 360)

Στὴν Ὁμιλία του, ὁ Θεοφιλ. κ. Κλήμης ἀνεφέρθη στὴν πνευματικὴ καὶ πραγματικὴ μυστηριακὴ ἔνωση τῆς Ἁγίας Εἰρήνης μὲ τὸν μόνον Ἰατρὸ ψυχῶν καὶ σωμάτων Κύριο Ἰησοῦ Χριστό. Ἡ Ἁγία ἐπέδειξε ἀσύγκριτη πίστι, θυσία καὶ ἀγάπη στὸν Χριστό, ὥστε σὰν Εἰκόνα Του γνήσια νὰ λάβῃ πλοῦσια τοὺς θεῖους χαρακτῆρες Του καὶ νὰ ἀποτελῇ πηγὴ διανομῆς εὐλογιῶν καὶ ἰάσεων σὲ ὄσους τὴν ἐπικαλοῦνται μὲ πίστι, θυσία καὶ ἀγάπη.

Ἡ Ὁσία Εἰρήνη, ἐνῶ μετέβαινε τὸν Θ' αἰῶνα, ὡς ὑποψήφια Βασίλισσα, στὴν Πόλι ἀπὸ τὴν μακρινὴ Καππαδοκία, προτίμησε νὰ καθυστερήσῃ στὸν Ὀλυμπο τῆς Βιθυνίας, διότι κατέφλεγε τὴν ψυχὴ τῆς ὁ πόθος τῆς Ἀγιότητος. ἤθελε νὰ συναντηθῇ μὲ τὸν Ὅσιο Ἰωαννίκιο. Ὁ δὲ Ἅγιος τῆς προεφίτευσε τὴν Μοναχικὴ τῆς ἀφιέρωσι καὶ τὴν *Μητρικὴ* τῆς κλήσι. Δὲν θὰ γεννοῦσε σαρκικὰ παιδιὰ, ἀλλὰ θὰ ἀναγεννοῦσε ἀναρίθμητα πνευματικὰ τέκνα. Πράγματι, ἡ Ἁγία ἔγινε Μοναχὴ στὴν Μονὴ Χρυσοβαλάντου τῆς Πόλεως καὶ σύντομα, νεώτατη, κατεστάθη Ἡγουμένη καὶ *Μητέρα* τῶν Μοναζουσῶν τῆς, ἀλλὰ καὶ ὅσων κατέφευγαν εἰς αὐτήν.

Ἀπὸ ἀγάπη στὸν Νυμφίο Χριστό, προσκαρτεροῦσε στὴν προσευχὴ καὶ τὴν ἄσκησι, καὶ ἀπὸ *μητρικὴ* ἀγάπη γιὰ τοὺς ἀνθρώπους, δὲν ἔπαυε νὰ φροντίζῃ γιὰ τὴν ψυχικὴ καὶ σωματικὴ εἰρήνευσι, ἀπελευθέρωσι καὶ ἰασί τους.

Καὶ ἐνῶ Ἅγγελος Κυρίου τῆς παραστεκόταν καὶ τῆς ἀπεκάλυπτε τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων, αὐτὴ ἡ μακαρία δὲν ἔπαυε ἐν ἀπεράντῳ ταπεινώσει νὰ διακονῇ, νὰ αὐτομέμφεται καὶ νὰ ἐλεῇ, δίδουσα στοὺς πτωχοὺς κατ' ἔτος τὸ μοναδικὸ τῆς ἔνδυμα.

Καὶ ὅσο ἐδόξαζε τὸν Κύριο, τόσο ὁ Κύριός μας τὴν ἀντιδόξαζε μὲ ἐντελῶς παράδοξους τρόπους: γιὰ νὰ ἀποκαλυφθῇ ἡ θεία εὐωδία ὄχι μόνον τῆς ψυχῆς τῆς ἐκλεκτῆς δούλης Του, ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ τοῦ σώματός της, τὸ ὁποῖο εἶχε ἐμποτισθῇ καὶ μυρωθῇ ἀπὸ τὴν θεοποιὸ Ἐνέργεια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐπέτρεψε στοὺς δαίμονες νὰ τῆς θέσουν πῦρ κατὰ τὴν διάρκεια τῆς νυκτερινῆς προσευχῆς της. Οἱ μαθητρίδες της, ποὺ ἔσπευσαν νὰ τὴν σώσουν ἐντρομες, ἐπιτιμήθηκαν αὐστηρὰ, διότι τῆς ἐστέρησαν τὸν μαρτυρικὸ στέφανο· καὶ ὅταν ἀποκολλοῦσαν τὰ ράκη τῶν ἐνδυμάτων της ἀπὸ τὰ κεκαυμένα μέλη της, θεία εὐωδία ἀπλώθηκε σὲ μεγάλη ἔκτασι πέρα τῆς Μονῆς! Ὅταν πάλι προσήχετο τὶς καλοκαιρινὲς νύκτες στὴν αὐλὴ τῆς Μονῆς της, ἴστατο ὑπὲρ ἀνω τοῦ ἐδάφους καὶ τὰ ἀλύγιστα πανύψηλα κυπαρίσσια ἔκυπταν καὶ προσκυνοῦσαν τὸ μεγαλεῖο της καὶ ἡ Ἁγία προσέδενε μανδήλια στὶς κορυφές τους! Σὲ μία δὲ μαθήτρια της ποὺ ἀπεκάλυψε τὸ συμβάν, ἡ Ἁγία ἐπέβαλε αὐστηρὸ ἐπιτίμιο, διότι θεωροῦσε ὅτι ἡ γνωστοποίησι τῶν θαυμασιῶν της, ἰσοδυναμοῦσε μὲ διαπόμπευσι τῶν ἁμαρτιῶν της!

Ἡ *ἐνθεη ταπεινώσις* της ἔφθασε ἕως σημείου νὰ παρακαλῇ τὸν Θεὸ νὰ μὴ δοξασθῇ οὔτε μετὰ τὴν τελείωσί της, πρὸς παραδειγματισμὸ ἀλλὰ καὶ ἔλεγχό μας, ἐφ' ὅσον ἐμεῖς ἐπιθυμοῦμε τὴν ἀναγνώρισι τῶν ἄλλων γιὰ ἀνύπαρκτα καλὰ, ἐνῶ προσβαλλόμεθα καίρια ὅταν μᾶς ὑποδεικνύουν ὀλίγα μόνον ἐκ τῶν ἀπειρῶν λαθῶν καὶ ἁμαρτημάτων μας... Ὁ δὲ Κύριός μας ἐκπλήρωσε τὸ αἴτημά της αὐτὸ γιὰ χίλια περίπου χρόνια...

Μετὰ ὅμως τὸ 1930, τὴν ἀπεκάλυψε στὸν κόσμον καὶ τῆς ἔθεσε ὡς *οὐράνια ὑπακοὴ* νὰ διακονῇ, μὲ τὴν *μητρικὴ* της Χάρι, στὴν ἀνακούφισι τοῦ πόνου τῶν ἀνθρώπων, ὥστε νὰ ἀναρριπίζῃ τὴν πίστι, νὰ ἐμπνέῃ τὴν θυσία καὶ νὰ παραδειγματίζῃ μὲ τὴν ἀγάπη, σκορπίζοντάς τὴν ἀπλόχερα σὲ ὄσους τὴν ἐπιζητοῦν. ➔

← **Μάταια ἀνέδιγαν** πολλὲς φορὲς οἱ Πατέρες τῆς Συχάστριας γιὰ νὰ εὔρουν τὸν εὐλογημένον Ἐρημίτη. Κανεὶς δὲν τὸν ξαναεἶδε πάλι. Λέγεται στὴν παράδοσι τοῦ τόπου ἐκείνου ὅτι μετὰ τῆς Σκήτης Σύχλας καὶ (τῆς περιοχῆς) Ρίπας τοῦ Κοροῦ ὑπάρχει ἕνας μυστικὸς θεῖος τόπος, τὸν ὁποῖον κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ ἀνακαλύψῃ. Ἐκεῖ ἀσκήτευσαν κατὰ τὴν διάρκεια τῶν αἰῶνων πολλοὶ Ἅγιοι Ἠσυχασταί. Ἰσως, λοιπόν, ἐκεῖ νὰ ἐκοιμήθῃ ὁ πατὴρ Χριστοφόρος, μὲ τὸ κρᾶνιο τοῦ Ὁσίου Παύλου στοὺς ὤμους του.

(*) *Γερομονάχου Ἰωαννικίου Μπαλάν, Ρουμανικὸ Γεροντικὸ, σελ. 336-339, ἐκδ. Ὁρθόδοξος Κυψέλη, Θεσσαλονίκη 1985.*

• Έμβάσματα αποστέλλονται με ταχυδρομική επίταξη στην διεύθυνση:
Τερά Μονή Αγίου Κυπριανού, Τ.Θ. 46006 – ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ 133 10, ΕΛΛΑΣ

• ή κατατίθενται στους εξής αριθμούς λογαριασμών μας στις Τράπεζες:
ΕΘΝΙΚΗ: 074-29600013, ALPHA: 105-00-2002-015587, ΑΓΡΟΤΙΚΗ: 03203002011-68
και EUROBANK: 0026-0273-95-0100391131.

◀ Έτσι, η Άγια Ειρήνη Χρυσοβαλάντου κατεστάθη και πάλι Μητέρα με άναριθμητα τέκνα σε όλο τον κόσμο. Το όνομά της φέρουν τα πάμπολλα παιδιά που χαρίζει στους άτεκνους γονείς, αλλά και το αναγνωρίζουν και το όμολογούν οι πάμπολλοι εύεργετούμενοι από τις θείες ιάσεις που συνεχώς έπιτελει. Κι έμεις θα λογιζόμαστε τέκνα της και θα χαιρόμαστε την μητρική προστασία της, αν την χαροποιούμε με την μετάνοιά μας, αν της υπακούουμε και αν την παρακαλούμε και διατηρούμε αδιάπτωτο τον πνευματικό μας σύνδεσμο. Είναι πρόθυμη να σπεύσει και να υποσχεθί έκπληρωσι κάθε αιτήματος, διότι τίποτε απόλυτως δέν είναι αδύνατον στην μητρική της θαυματουργική χάρι και δύναμι. Όμως, συχνά δοκιμάζει την υπομονή και την έπιμονή των προστρεχόντων, διότι έπιθυμεί να στερεώσει την πίστι, να υπαγορεύσει την θουσία και να αναφλέξει την αγάπη.

Οι μητρικές πρεσβείες της είτε να μās σώσουν. Άμήν!

Τὰ κύρια πάθη: θυμὸς καὶ ἐπιθυμία

*Ἐκ τῆς Ἐπιστολῆς τοῦ Γέροντος Ἰωσήφ τοῦ Σηλαιώτου
ἐπὶ τῇ 50ετίᾳ ἀπὸ τῆς οὐσιακῆς Κοιμήσεώς του († 15.8.1959)*

Ἅγιον Ὅρος, 29/5/1951

...ΑΣ μερμνήσωμεν πῶς πρέπει νὰ εἴμεθα ἔτοιμοι ἄς μετανοήσωμεν διὰ τὴν καθημερινήν μας ζωὴν, ἄς φροντίσωμεν νὰ διορθωνώμεθα εἰς κάθε στιγμήν, νὰ γινώμεθα ἔτοιμοι.

Τὰ κύρια πάθη, ὅπου γεννῶσι ὅλα τὰ ἄλλα, εἶναι θυμὸς καὶ ἐπιθυμία. Λοιπόν, πνίξε μὲ ὅλην σου τὴν δύναμιν τὸν θυμὸν εἰς κάθε στιγμήν ὅπου θὰ κινήθῃ, καὶ θὰ τὸν βρῆς τὴν ἐπομένην πρὸ ἀσθενέστερον· καὶ πάλιν ἐξακολούθει νὰ τὸν κτυπᾷς καὶ νὰ τοῦ κόπτης τὴν κεφαλὴν, ὅταν τὸν ἴδῃς νὰ σηκῶνῃ κεφάλι, καὶ ἐντὸς ὀλίγου θὰ ἐξανθήσῃ καρπὸς τῆς μακροθυμίας, ἀταραξίας λοιπόν, εἰρήνης καὶ χάριτος καὶ ἀκολουθοῦν ὅλα τὰ ἀγαθὰ.

Μὴν νομίζῃς ἀνάπαυσιν ὁπόταν θὰ ὁμιλήσῃς ἐὰν ζητήσῃς νὰ εὕρῃς τὸ δίκαιον. Τὸ δίκαιον εἶναι νὰ ὑπομένης ἀνδρείως τὸν ἐπερχόμενον πειρασμόν, διὰ νὰ βγῆς νικητῆς, κἂν ἑπταισες ἢ δὲν ἑπταισες· εἰ δὲ καὶ λέγῃς, μὰ διατὶ, μάχεσαι μὲ τὸν ἀποστείλαντα λυπηρὰ διὰ τὴν ἐμπαθὴ σου κατάστασιν. Ὁ Θεὸς μᾶς παιδεύει διὰ νὰ ἔλθωμεν εἰς ἀπάθειαν καὶ ἂν δὲν τὰ βαστάζῃς, μὲ τὸν Θεὸν μάχεσαι.

Μοῦ λέγεις ὅτι μὲ ἀγαπᾷς· δοκίμασε λοιπὸν ἐὰν ἀληθεύῃ ἐν τούτοις ὅπου σοῦ γράφω καὶ πνίξε τὸ πάθος ὅταν ἔλθῃ νὰ σὲ πνίξῃ αὐτό. Κράτα τὸ φίδι μέσα κλειστὸ ἅπαξ καὶ δις καὶ πολλάκις, καὶ θὰ εὕρῃς εὐθὺς τὴν ὁδὸν τῆς χαρᾶς καὶ τῆς νίκης καὶ τότε θὰ ἐνεργήσουσιν εὐθὺς αἱ προσευχαὶ ὅπου ποιῶ ὑπὲρ σοῦ· καὶ ἀφοῦ νικήθῃ ἡ μητέρα, καταπίπτει ἅπαν τὸ ἀμῆνος τῶν θυγατέρων ὅπου γεννᾷ ὁ θυμὸς.

Ἡ δὲ ἄλλη μητέρα εἶναι τὸ ἐπιθυμητικόν, ὅπου ρίπτει τὸν ἐπιβάτην καὶ ὅταν ἐφαρμοσθῇ εἰς ὅλα ἐγκράτεια καὶ δὲν γίνῃ προσθήκη τῆς ὕλης, δὲν περισσεύῃ τὸ αἷμα καὶ ὅταν δὲν περισσεύῃ, δὲν ἠμπορεῖ νὰ ρίξῃ τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ πολεμεῖ.

Ἄντιστάσου, λοιπόν, ἀντιρροητικῶς μὴν ἀφήνῃς τοὺς λογισμοὺς νὰ εἰσέρχωνται, ἀλλὰ μάχου διὰ τῆς προσευχῆς ἀνδρείως καὶ ὄχι χαίνως, καὶ εὐθὺς παραλύονται. Καὶ οὕτω ποιούσα, θὰ ἐξανθήσῃ τὸ ἄνθος τῆς καθαρότητος, τῆς ἀγνείας, ὅπου θὰ χαίρεται ἡ ψυχὴ σου χαρὰν ἀνέκφραστον καὶ (θὰ ἔχῃς) πληροφορίαν ὅτι ἠτοιμάσθῃ σοι τόπος ἀναπαύσεως· καὶ οὕτω παραλύεις τὴν κακίαν τοῦ πάθους καὶ ὅλων τῶν θυγατέρων τὰς κακίας αὐτῶν.

Ἄρκοῦσιν αὐτὰ ὅπου εἶπομεν ἐδῶ...

ταπεινὸς π. Ἰωσήφ

• **Ἔστω** λοιπὸν ἡ ταπεινώσις ἔνδυμα εἰς ὅλας σου τὰς κινήσεις καὶ γίνου σπόγγος ἐν συνοδίᾳ, ποτίζουσα τὴν ψυχὴν σου ὄχι μὲ τιμὰς καὶ ἐπαίνους, ἀλλὰ μὲ ὄνειδισμοὺς καὶ κατηγορίας, οὕσα ἀνεύθυνος.

Μὴν ζητήσῃς ποτέ σου νὰ εὕρῃς τὸ δίκαιον, διότι τότε ἔχεις τὸ ἄδικον, ἀλλὰ μάθε νὰ ὑπομένης ἀνδρείως τοὺς πειρασμοὺς οἴσουσῃποτε καὶ ἂν σὲ συμβοῦσι· χωρὶς πολλὰς δικαιολογίας νὰ λέγῃς «εὐλόγησον» καὶ χωρὶς νὰ σφάλῃς, νὰ μετανοῆς ὅτι ἔσφαλές ἐν ἐπιγνώσει ψυχῆς, ὄχι ἀπ' ἔξω δι' ἐπαινον νὰ λέγῃς ὅτι ἔσφαλές καὶ μέσα νὰ κατακρίνῃς.

ΘΕΟΤΟΚΑΡΙΟΝ

Ὁκτώηχον, ποικίλον καὶ ὠραιότατον

Ψάλλει ὁ Βυζαντινὸς Χορὸς τῶν Ἁγιοκυπριανιτῶν

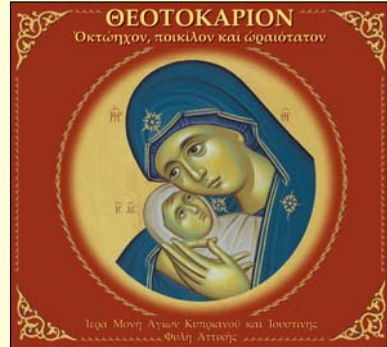
ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ πλέον σὲ Ψηφιακὸ Δίσκο (CD) ἢ ἀπὸ πολλοῦ ἔξαντληθεῖσα Κασσέττα Νο 5 τῆς Ίερας Μονῆς: «**Θεοτοκάριον - Ὁκτώηχον, ποικίλον καὶ ὠραιότατον**».

Περιέχει ἓνα ἐπιλεγμένο ἀπάνθισμα ἀπὸ τὶς ἑννέα Ὠδές, τὰ Καθίσματα καὶ τὰ Προσόμια σὲ ὅλους τοὺς ἤχους, ἀπὸ τὸ γνωστὸ ἔργο τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου «**Θεοτοκάριον**».

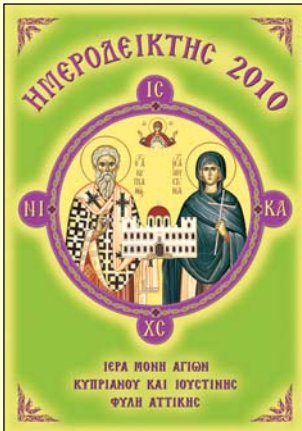
Τὸ βιβλίον αὐτὸ εἶναι λειτουργικὸ, μὲ ἁσματικούς Κανόνες καὶ τῶν ὀκτῶ ἤχων πρὸς τιμὴν τῆς Κυρίας Θεοτόκου, τὸ ὁποῖο ἐρανίσθηκε ὁ μέγας Θεοτοκόφιλος Ἅγιος Νικόδημος ἀπὸ εἰκοσιδύο (22) ἱεροῦς Μελωδοῦς.

Οἱ ἕμνοι ποὺ ἐπιλέχθησαν γιὰ τὴν παρούσα ἠχογράφησι εἶναι πράγματι ποικίλοι καὶ ὠραιότατοι, ἀλλὰ καὶ κατανυκτικώτατοι, ὥστε νὰ προξενοῦν στὶς ψυχὰς τῶν ἀκροωμένων καρδιακὴ συντριβὴ καὶ ὑπάναψι τοῦ θεοῦ ἔρωτος, Θεομητορικαῖς προσοδεῖαις.

• Συνολικὴ διάρκεια: 52'12" • Τιμᾶται: 10 €

ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΗΣ 2010

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ὁ «**Ἐκκλησιαστικὸς Ἡμεροδείκτης 2010**». Στὴν καλαισθητὴ αὐτὴ ἔκδοσι περιέχονται:

- Ἐγκύκλιος νέου ἔτους: «**Τὸ Μυστήριον τοῦ Ἀδελφοῦ στὸ Φῶς τῆς Ἁγίας Τριάδος**».
- Ἐορτολόγιο, Κυριακοδρόμιο, Νηστειοδρόμιο καὶ ἔνδειξις τῶν Ἁγιογραφικῶν Ἀναγνωσμάτων τῶν Κυριακῶν τοῦ ἔτους.
- Τὰ κατὰ μῆνα ἐορτάζοντα Ἱερὰ Μετόχια μας ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα.

• Τετραχρωμία • Σελίδες: 32 • Σχήμα: 8x12 ἐκ. • Τιμὴ: 1 €

⊙ **Γιὰ παραγγελίες ἀπευθύνεσθε:**

Ίερά Μονὴ Ἁγίου Κυπριανοῦ, Τ.Θ. 46006 – ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ 13310

Τηλ.: 210 2411380, 210 2411316, Fax: 210 2411080,

E-mail: Kyprianos@synodinresistance.org

